

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819206208
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819206208.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcov: 1/ B. V., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, 2/ I. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, 3/ V. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX N. XXX, žalobcovia v 2. a v 3. rade zastúpení žalobkyňou v 1. rade ako zákonným zástupcom, matkou právne všetci zastúpení JUDr. Peter Gdovin, IČO: 42 026 938, Kalinčiakova 675, 066 01 Humenné proti žalovaným: 1/ B. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX N., prechodne bytom D. XXX/XX, XXX XX A. C. D. - Č., 2/ MITALIC, s.r.o. so sídlom 094 35 Hlinné 247, IČO: 36 709 808 3/ Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie náhrady škody v sume 663,88 eur s prísl. zastavuje.

II. Žalovaný v 1.rade, žalovaný v 2.rade a žalovaný v 3.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1.rade nemajetkovú ujmu v sume 22.500 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobu žalobkyne v 1.rade v prevyšujúcej časti zamietá.

IV. Žalovaný v 1.rade, žalovaný v 2.rade a žalovaný v 3.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 2.rade nemajetkovú ujmu v sume 20.000 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalobu žalobkyne v 2.rade v prevyšujúcej časti zamietá.

VI. Žalovaný v 1.rade, žalovaný v 2.rade a žalovaný v 3.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 3.rade nemajetkovú ujmu v sume 20.0000 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Žalobu žalobcu v 3.rade v prevyšujúcej časti zamietá.

VIII. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali zaplatenia náhrady škody v sume 663,88 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia a nemajetkovej ujmy v sume 45.000 eur vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade, v sume 40.000 eur vo vzťahu k žalobcovi v 2 a v 3.rade. Svoju žalobu odôvodnili tým, že dňa 11.10.2017 zomrel vo veku 26 rokov manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcu 2/ a 3/ p. U. V., C.. X.X.XXXX, C. S. N. XXX, L. A. C..D... K úmrtiu U. V. došlo pri dopravnej nehode, ktorú ako vodič spôsobil B. S.L., C.. XX.X.XXXX, D.. S. N., D. XXX/XX, L.. A. C..D., tým, že dňa 3.10.2017 v čase okolo

14:45 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J. po ceste v smere od obce Bačkov ku križovatke ciest vedúcich k obciam Dvorianky, Kravany a mestu Sečovce, kde pri prejazde miernej pravotočivej zákruty z dôvodu nesprávnej techniky jazdy a nesprávneho vyhodnotenia situácie v cestnej doprave, neprispôsobenia vedenia vozidla poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, pri brzdení na mokrej vozovke prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde prednou časťou vozidla narazil do protiidúceho motorového vozidla - pracovného stroja kombajn zn, John Deere, ev. č. I. H., ktorého vodič bol B. W., pričom pri dopravnej nehode došlo k zraneniu spolujazdca vo vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. A. XXX J. U. V., C.. X.X.XXXX, ktorý podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo č. 100/2017 a č. 07/2017 pri zrážke utrpel ťažkú ujmu na zdraví a to zlomeninu 3. - 5. krčného stavca a posunom kostných úlomkov a úrazovým poškodením krčnej miechy, pričom tieto poranenia sú ťažké, život ohrozujúce zlyhaním centier riadiacich životné funkcie (srdcovú a dýchaciu činnosť), pričom následkom utrpených zranení dňa 11.10.2017 v čase 13:48 hod. v Univerzitnej nemocnici v Košiciach podľahol, teda inému z nebanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona. Za to bol B. S. odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky, ako aj k trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 (tri) roky. Súd zároveň trestným rozkazom uložil povinnosť obvinenému nahradiť poškodenej B. V. - žalobkyni 1/ škodu vo výške 635, 17 Eur. Trestný rozkaz Okresného súdu Trebišov č. k. 3T/18/2018-297 zo dňa 27.03.2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.4.2018. Podľa § 1 Občianskeho zákonníka, úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva. Podľa § 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa článku 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa článku 8 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolov na tento Dohovor nadväzujúcich (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 209/1992 Zb., označovaný aj ako Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie. Podľa článku 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (publikovaná v Zbierke zákonov pod č. 23/1991 Zb.), každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Podľa článku 17 bod 1 a 2 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach (publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 120/1976 Zb.), nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, do rodiny, do domova alebo korešpondencie ani útokom na svoju česť a povesť. Každý má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom. Občiansky zákonník. Ústava SR. Listina základných práv a slobôd, ale ani vyššie uvedené medzinárodné zmluvy o ochrane ľudských práv a základných slobôd pojmy ako „súkromie“ , „súkromný život“ alebo „rodina“, „rodinný život“ bližšie nedefinujú. Nakoľko základné práva a slobody je podľa Ústavy SR potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách, pri vymedzení pojmu „súkromie“, „súkromný život“ je nevyhnutné prihliadať na príslušnú judikatúru týkajúcu sa predovšetkým článku 8 bod 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Európsky súd pre ľudské práva pri aplikácii a interpretácii článku 8 bod 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách vo svojom rozhodnutí vo veci Niemetz z roku 1993 (A 251-B, § 29) podáva nasledovné vyjadrenie definície pojmu „súkromný život“: „Európsky súd nepovažuje za možné alebo nutné pokúšať sa o vyčerpávajúcu informáciu pojmu „súkromný život“. Avšak bolo by veľmi reštriktívne obmedzovať tento pojem na „vnútorný kruh“, v ktorého rámci môže jednotlivec žiť svoj vlastný život podľa ľubovôle a úplne z neho vylúčiť vonkajší svet nezahrnutý do toho kruhu. Rešpektovanie súkromného života musí zahrňovať do určitej miery právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Vzhľadom na vyššie uvedené je možno konštatovať, že právo na súkromie sa neobmedzuje iba na slobodné rozhodovanie fyzickej osoby o sprístupňovaní skutočností týkajúcich sa jej súkromia iným osobám a na ochranu proti neoprávneným zásahom do tohto oprávnenia fyzickej osoby, ale s poukazom na myšlienku Európskeho súdu pre ľudské práva vyjadrenú v citovanom rozhodnutí, právo na súkromie musí zahrňovať do určitej miery aj právo na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Nerozlučnou súčasťou súkromného života je aj rodinný život, ktorý okrem iného zahrňuje i vzťahy medzi rodinnými príslušníkmi, resp. blízkymi príbuznými (medzi manželmi, rodičmi a deťmi, medzi deťmi navzájom a pod.). Právo na súkromie teda v tomto smere inkorporuje oprávnenie fyzickej osoby vytvárať, udržiavať a rozvíjať interpersonálne vzťahy na emocionálnej báze, o to viac vzťahy medzi príslušníkmi rodiny budované na dlhodobých a citovo mimoriadne silných vzájomných väzbách. Je nesporné a potvrdzuje to aj už ustálená rozsiahla judikatúra súdov SR, že právo na ochranu súkromia a rodinného života s naznačeným obsahom, je čiastkovým

osobnostným právom fyzickej osoby, resp. čiastkovým právom na ochranu osobnosti fyzickej osoby v zmysle ust. § 11 Občianskeho zákonníka. V zmysle konštantnej rozhodovacej činnosti súdov SR a ČR ako aj početnej odbornej literatúry (napr. Kerecman P.: O náhrade imateriálnej ujmy spôsobenej pozostalým usmrtením blízkej osoby podľa ustanovení o ochrane osobnosti - In: Justičná revue č. 2/2001, s. 171 a nasl., Sedlačko F.: Úmrtie blízkej osoby a ochrana osobnosti pozostalých - In: Bulletin slovenskej advokácie č. 2/2003, s. 55 a nasl., Kerecman P.: Ešte raz o náhrade citovej ujmy v peniazoch - In: Justičná revue č. 1/2003, s. 93 a nasl., Kupcová Z.: Interpretácia § 11 Občianskeho zákonníka alebo ochrana osobnosti trochu inak - In: Justičná revue č. 3/2004, s. 316 a nasl., Babjaková L.: O náhrade nemajetkovej ujmy alebo o ochrane osobnosti zase trochu inak - In: Justičná revue č. 12/2004, s. 1373 a nasl., Kerecman P.: K úvahám o citovej ujme, jej odškodňovaní a ochrane osobnosti - In: Justičná revue č. 6-7/2004, s. 783 a nasl., Višňovská L., Kerecman P.: Zo súdnych rozhodnutí - In: Bulletin slovenskej advokácie č. 11/2006, s. 56 a nasl.) možno uzavrieť, že ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujú právny základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej jednotlivcovi usmrtením jeho blízkej osoby. V prípade, že interpersonálne väzby tvoriace základ a rámec súkromného života jednotlivca dosahujú určitú intenzitu a vykazujú určité ďalšie charakteristiky, môže deštrukciou takýchto vzťahov dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu súkromia ako čiastkového práva na ochranu osobnosti za podmienky, že konanie pôvodcu zásahu je protiprávne, je objektívne spôsobilé do práva na ochranu osobnosti zasiahnuť a existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnosti fyzickej osoby objektívne spôsobilým vyvolať nemajetkovú ujmu, spočívajúcu v porušení alebo ohrození osobnosti fyzickej osoby a vznikom tejto nemajetkovej ujmy. Právnym prostriedkom ochrany proti takémuto zásahu je návrh, ktorým sa fyzická osoba domáha podľa ustanovení o ochrane osobnosti primeraného zadosťučinenia, ktoré môže mať podobu i náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. V takomto prípade je daná aktívna legitímácia tomu subjektu, ktorému svedčí existencia kvalifikovaného vzťahu s nebohým, nakoľko právo na súkromie je jedným zo základných osobnostných práv fyzickej osoby tak, ako to má na mysli aj ust. § 11 Občianskeho zákonníka.

2. Zo žaloby ďalej vyplýva, že zomrelý U. V. žil až do svojej smrti v spoločnej domácnosti so žalobkyňou 1/ (svojou manželkou), a žalobcom 2/ a 3/ (svojimi maloletými deťmi). Spolu tvorili plne fungujúcu, súdržnú rodinu s dobrými sociálnymi, morálnymi, kultúrnymi a citovými väzbami. V dôsledku nečakanej a tragickej smrti manžela a otca prežívali a aj v súčasnosti prežívajú žalobkyňa 1/ až 3/ nielen pocity úzkosti, smútku, zúfalstva a šoku, ale aj nenávratným spôsobom stratili i možnosť viesť s ním súkromný a rodinný život. Odo dňa jeho smrti sú ochudobnení o sféru prirodzených ľudských vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov, o vzájomnú lásku a o radosť so spoločne trávených chvíľ. Zomrelý U. V. mal v čase svojej smrti 26 rokov, teda bol v najproduktívnejšom veku, kedy bolo prirodzene očakávať najväčší rozvoj a prínos do rodiny, či už po stránke citovej, vzťahovej ale aj finančnej. V dôsledku tragickej dopravnej nehody maloleté deti žalobcovia 2/ a 3/ prišli o svojho otca, kedy ho už nikdy nebudú dôkladne poznať. Nebudú môcť zdieľať plnohodnotný rodinný život. Nebudú mať vzor, čím sú zároveň touto tragickou nehodou navždy ochudobnení o prežívanie radosti a spokojnosti so spoločne trávených chvíľ so svojim otcom. Nezanedbateľným hľadiskom je aj finančná strata z dôvodu úmrtia otca pre žalobcov 2/ a 3/ nakoľko im nebude touto stratou zabezpečená finančná podpora / tvorba úspor/ do dospelosti. Táto tragická dopravná nehoda znamená výraznú negatívnu zmenu v živote žalobcov, keďže žalobcovia stratili svojho otca a manžela. Týmto boli nenávratným spôsobom narušené vzájomné rodinné väzby tvoriace dovedy základ ich rodinného života. Tragickou dopravnou nehodou bola významným spôsobom narušená integrita osobnosti žalobcov 1/ až 3/, čím došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka. V neposlednom rade treba uviesť, že následkom tragickej dopravnej nehody musela nutne žalobkyňa 1/ po tejto tragickej dopravnej nehode vyhľadať psychologickú a psychiatrickú pomoc. Žalobkyňa 1/ navštívila psychológa PhDr. Libuša Ščerbová so záverom vyšetrenia, že u žalobkyne 1/ sa jedná o úzkostno-depresívny syndróm rozvinutý a potencovaný reaktívne po smrti manžela. Žalobkyňa 1/ ďalej dlhodobo navštevovala Psychiatrickú ambulanciu - MUDr. Pavol Nálešník / psychiater/ so záverom diagnózy F41.2 - zmiešaná úzkostná a depresívna porucha a diagnózy F43.2- adaptačné poruchy a reakcia na ťažký stres. Zásah do práva žalobcov 1/ až 3/ na ochranu súkromia a rodinného života ako čiastkových osobnostných práv chránených § 1 I Občianskeho zákonníka, podľa žalobcov 1/ až 3/ spočíva v zavinenom konaní pôvodcu zásahu - vodiča motorového vozidla B. S. v dôsledku porušenia povinností vodiča podľa § 3 ods. 2 písm. a) a § 9 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím týmto konaním spôsobil dopravnú nehodu, pri ktorej zahynul manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcov 2/ a 3/ , a jednak sa dopustil trestného činu (prečinu) usmrtenia. Je nepochybné, že trestný čin je protiprávnym konaním (§ 8 Trestného zákona), a to dokonca najzávažnejším protiprávnym

konaním fyzickej osoby. Na jeho spáchanie sa vyžaduje zavinenie páchatel'a, ktoré je však z pohľadu naplnenia zákonných predpokladov na vznik občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do práva na ochranu osobnosti irelevantné. Protiprávnosť (neoprávnenosť) zásah v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka je totiž vybudovaná na objektívnom princípe, pričom podstatné v tomto smere je len to, či takýto zásah je objektívne spôsobilý vyvolať následky spočívajúce v porušení, či len obmedzení osobnostných práv dotknutej fyzickej osoby chránených ustanoveniami o ochrane osobnosti a či pôvodca zásahu konal v rozpore s povinnosťami vyplývajúcimi preňho z právneho poriadku. Vzhľadom na viazanosť občianskoprávneho súdu v zmysle § 193 CSP. protiprávnosť konania vodiča motorového vozidla žalovaného 1/ vo forme trestného činu je preukázaná a súd je povinný z Trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov č. k. 3T/18/2018-297 zo dňa 27.3.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.4.2018 vychádzať. Týmto protiprávnym zásahom bolo zároveň neodstrániteľným spôsobom zasiahnuté do práv žalobcov 1/ až 3/ na ich súkromný a rodinný život a spôsobená im značná doživotná citová (nemajetková) ujma. Intenzitu zásahu do práv žalobcov 1/ až 3/ zvyšuje skutočnosť, že úmrtie manžela a otca bolo pre žalobcov 1/ až 3/ úplne nečakané a preto zdruvujúce. Významná je aj bližšie neurčiteľná doba pôsobenia nepriaznivého následku zásahu do osobnostných práv žalobcov 1/ až 3/. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi dvoma skutočnosťami je v právnej teórii definovaná ako vzťah príčiny a následku. Inak povedané, príčinná súvislosť existuje všade tam, kde jedna skutočnosť (následok) by nenastala nebyť existencie inej skutočnosti (príčiny). Je nesporné, že v dôsledku protiprávneho zásahu žalovaného 1/ došlo k nepriaznivému následku v podobe usmrtenia manžela žalobcu 1/ a otca žalobcov 2/až 3/, spočívajúcej v porušení ich práva na súkromie a rodinný život tak, ako to má na mysli ust. § 11 Občianskeho zákonníka. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Podľa § 13 ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež, právo na náhradu nemajetkovej ujmy Výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Neoprávneným zásahom do práva na súkromie žalobcov 1/ až 3/ došlo k vážnej ujme žalobcov 1/ až 3/, mimoriadne traumatizujúcej skutočnosti v ich živote, ktorá je nezvratná a svojou povahou neodstrániteľná. Následky protiprávneho zásahu nie je možné uviesť do pôvodného stavu, či ich odstrániť morálnou satisfakciou, pretože žiadna forma morálneho zadostučinenia by nepostačovala na to, aby bola primerane vyvážená a spravodlivo zmiernená vzniknutá nemajetková ujma žalobcov 1/ až 3/, a to práve z dôvodu nereparovateľnej povahy vykonaného zásahu. Podľa žalobcov 1/ až 3/ ani finančné zadostučinenie nemôže žiadnym spôsobom odčiniť negatívne dopady tragickej nehody na ich osobnostné práva, avšak túto hmotnú satisfakciu vnímajú ako určité gesto slušnosti a spravodlivosti. Preto sa žalobcovia 1/ až 3/ touto žalobou domáhajú ochrany svojej osobnosti formou nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Možnosť náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v prípade žalobcov 1/ až 3/ možno vyvodit' aj zo všeobecnej zásady spravodlivosti uplatňovanej v demokratických právnych štátoch, v zmysle ktorej je „nemravné akúkoľvek ujmu neodškodniť“. Vzťah medzi manželmi navzájom a vzťah medzi otcom a jeho deťmi je unikátny, nenahraditeľný a s ničím nezameniteľný. Závažnosť vzniknutej citovej ujmy u žalobcov 1/ až 3/ je vzhľadom na ich hlboký a prirodzený vzťah k zomrelému mimoriadne, a to aj s ohľadom na intenzitu, rozsah a trvanie vzniknutej nemajetkovej ujmy. Tieto hľadiská sa žalobcovia 1/ až 3/ pokúsili opísať v bode 111. Tohto návrhu, pričom bližšie budú prezentované ich osobnými výsluchmi v rámci dokazovania v súdnom konaní. Žalobcovia 1/ až 3/ považujú za mimoriadne obtiažne a veľmi emotívne peniazmi oceňovať stratu ich milovanej osoby, ktorá už nikdy nebude súčasťou života žalobcov 1/ až 3/. Z týchto dôvodov si jednotlivé sumy z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch ako právneho prostriedku ochrany osobnosti uplatňujú tak, že ich ustálenie je výsledkom vnútorných pocitov každého zo žalobcov, s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach. Žalobkyňa 1/ si z uvedeného právneho titulu uplatňuje sumu 45.000 eur, žalobca 2/ sumu 40.000 eur a žalobca 3/ sumu 40.000 eur. Keďže ustanovenia o ochrane osobnosti v Občianskom zákonníku zodpovednostný vzťah za zásah do osobnostných práv dotknutej fyzickej osoby v dôsledku absencie výslovnej právnej úpravy neupravujú, je podľa názoru žalobcov 1/ až 3/ v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov na mieste, použitie analógie legis, tak ako ju predpokladá ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda na takýto vzťah v konkrétnom prípade pri určení osoby zodpovednej za zásah aplikovať ustanovenie § 420 ods. 1 v nadväznosti na ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka. Tento názor je v súlade s doterajšou judikatúrou súdov SR a ČR, vrátane najvyššieho súdu SR. podľa ktorej sa súdy konajúce o žalobách na ochranu osobnosti zhodujú v tom, že analogické použitie ustanovení o

zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. OZ) sa uplatní len pri určení osoby zodpovednej za zásah proti osobnosti fyzickej osoby, pričom pri skúmaní predpokladov zodpovednosti za zásah do osobnostných práv je preto potrebné postupovať podľa ustanovenia § 13 OZ a nie podľa príslušných ustanovení o zodpovednosti za škodu. Z tohto dôvodu je pri neoprávnenom zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby vylúčená napr. možnosť exkulpácie (vyvinenia sa) pôvodcu zásahu, resp. možnosť jeho liberácie, ako aj aplikácia moderačných ustanovení a tiež ustanovenia § 441 OZ o zavinení poškodeného. Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákon, ktoré upravujú vzťahy obsahom im najbližšie. Podľa ustanovením § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa § 427 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla. Pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného 1/ odôvodňujeme ustanovením § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Vodičom motorového vozidla zn. Škoda Felícia ev. č. VT 138 CK v čase tragickej dopravnej nehody bol Michal Bužo žalovaný 1/, ktorý porušením právnej povinnosti spôsobil škodu resp. zasiahol do práva na ochranu súkromia a rodinného života žalobkyne 1/ až pasívnu legitimitáciu žalovaného 2/odôvodňuje ustanovenie § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za škodu rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla. Za tzv. „iného prevádzateľa motorového vozidla" na rozdiel od fyzických a právnických osôb vykonávajúcich dopravu, tzv. dopravcov (§ 427 ods. 1 OZ), možno považovať fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá ma právnu a faktickú možnosť disponovať s dopravným prostriedkom tak, že ho dlhodobo na účel, na ktorý je dopravný prostriedok určený, užíva. Prevádzateľom je najmä vlastník, oprávnený držiteľ alebo nájomcu, najmä v prípade leasingu s právom kúpy dopravného prostriedku. Podľa § 2 písm. am.) zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách, prevádzkovateľom vozidla je vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ osvedčenia o evidencii, ktorí sú zapísaní v osvedčení o evidencii a oprávnení rozhodovať o použití vozidla, alebo vlastníci vozidla alebo ním určený držiteľ technického osvedčenia vozidla, ktorí sú oprávnení rozhodovať o používaní vozidla. Podľa § 2 písm. j) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, prevádzkovateľom motorového vozidla je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom. Žalobcovia 1/ až 3/ majú pozitívnu vedomosť o tom, že motorové vozidlo zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J.. bolo v čase neoprávneného zásahu do ich osobnostných práv zapísané v evidencii vozidiel na OR PZ Vranov n.T., formálne vo vlastníctve žalovaného 21. Zodpovednosť žalovaného 2/ za zásah do osobnostných práv žalobcov 1/ až 3/je tak daná použitím § 427 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom v tomto prípade ide o zodpovednosť objektívnu. Pasívnu legitimitáciu žalovaného 3/ odôvodňujú tým, že je poisťovateľom, u ktorého bolo motorové vozidlo zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J. v čase tragickej dopravnej nehody povinne zmluvne poistené pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tohto motorového vozidla. Uvedené poistenie bolo dojednané v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobcovia však nedisponujú poisťnou zmluvou ohľadne predmetného motorového vozidla, nakoľko táto netvorila súčasť trestného spisu, kde vystupovali ako poškodení, pričom žalobcovia nemajú právnu či faktickú možnosť túto zmluvu ani inak získať. Z tohto dôvodu navrhujú vyžiadať zo strany súdu od žalovaného 2/, alebo žalovaného 3/ poisťnú zmluvu, na základe ktorej bolo dojednané povinné zmluvné poistenie motorového vozidla zn. zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J. v čase tragickej dopravnej nehody (č 189 CSP). Podľa názoru žalobcov 1/ až 3/ pasívna vecná legitimitácia žalovaného 3/, ktorý je poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla a jeho povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pri neoprávnenom zásahu jeho poisteného do osobnostných práv žalobcov 1/ až 3/. vykonaného v súvislosti s prevádzkou poisteného motorového vozidla, vyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, prihliadajúc pritom na účel citovaného zákona a zmysel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov (účel poistenia). Zákon č. 381/2001 Z. z. v ustanovení § 15 od 01.01.2002 zaviedol všeobecný priamy nárok poškodeného na náhradu škody proti poisťovateľovi zodpovednej osoby (action direct) tak, ako ho poznajú všetky obdobné právne úpravy v Európe, preto v prípade škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla si poškodený môže vybrať či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poisťovateľovi alebo voči obidvom súčasne. Vo vzťahu k poisťovni ide o špecifické právo poškodeného na výplatu plnenia za poisteného škodcu, a to vo výške (v tom rozsahu),

v akom za škodu zodpovedá poistený škodca, pričom predpokladom vzniku povinnosti poisťovateľa plniť je preukázanie zodpovednosti poisteného za škodu, ktorá poškodenému vznikla. Právny vzťah medzi žalobcami 1/ až 3/ a žalovaným 3/ je založený osobitným zákonom č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (§ 15), v ktorom si žalobcovia 1/ až 3/ ako poškodení uplatňujú voči žalovanému 3/ ako poisťovateľovi nárok na náhradu škody (poistného plnenia) v rozsahu podľa citovaného zákona, poistných podmienok a podľa už ustálenej judikatúry v tomto smere (náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch). Z poistenia zodpovednosti má poistený právo, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona a podľa poistných podmienok, t.j. uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody, okrem iného i škody na zdraví a nákladov pri usmrtení (§ 4 ods. 2 písm. a/). Súčasťou náhrady škody (ujmy) spôsobenej na zdraví sú nielen ujmy majetkovej povahy (náhrada nákladov spojených s liečením, strata na zárobku a pod.), ale aj nemajetkové ujmy na základe výslovného znenia zákona, akými sú napr. bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444 OZ), ktoré sa odškodňujú v peniazoch. Právna teória prisudzuje zmysel škody (inej než materiálnej) aj iným ujмам nemajetkovej povahy, ktoré môžu vzniknúť z porušenia práva v dôsledku zásahu do inej než majetkovej povahy, t.j. aj ujмам imateriálnym, morálnym, citovým, za ktoré prináleží poškodenému peňažná náhrada (odškodnenie). Aj podľa právnej úpravy poistenia občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel v smerniciach Rady Európskych spoločenstiev, resp. neskôr Európskeho parlamentu a Rady Európskej únie (Smernica Rady č. 72/166/EHS o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Druhá Smernica Rady č. 84/5/EHS o aproximácii právnych predpisov motorových vozidiel. Smernica č. 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS - Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel, Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/26/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktoré všetky boli transponované /prebraté do právneho poriadku SR/ zákonom č. 381/2001 Z.z. a jeho neskoršími novelami sú členské štáty povinné prijať všetky primerané opatrenia zabezpečujúce, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území bola pokrytá poistením s cieľom ochrany poistených strán a potencionálnych obetí nehôd a aby akékoľvek škody a ujmy v oblasti povinného poistného krytia nezostali neuhradené. V súlade s týmto cieľom sa úpravou povinného poistenia občianskoprávnej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel okrem iného vyžaduje, aby bolo zabezpečené, že poistná zmluva pokrýva akúkoľvek škodu a zároveň aby bolo zaručené poškodeným osobám, ktoré utrpia ujmu alebo škodu následkom havárie motorového vozidla, poskytnutie poistného plnenia a priame právo na podanie žaloby proti poisťovateľovi zodpovednej osoby, pričom podľa citovaných smerníc sa za „poškodeného“ považuje akákoľvek osoba (ktorá utrpela ujmu alebo škodu následkom dopravných nehôd) oprávnená na náhradu (odškodné), pokiaľ ide o akúkoľvek škodu alebo ujmu spôsobenú motorovými vozidlami (čl. 1 ods. 2 Smernice 72/166/EHS). Podľa čl. 2 ods. 7 Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2005/14/ES, každý členský štát uplatňuje na vyplatenie náhrady škody svoje zákony a iné právne predpisy bez toho, aby bol tým dotknutý akýkoľvek iný postup, ktorý je pre poškodeného výhodnejší.

3. V tejto súvislosti žalobcovia 1/ až 3/ dopĺňajú, že všetky vyššie uvedené smernice je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k tým ustanoveniam právneho poriadku členského štátu, do ktorých boli predmetné smernice transponované. Toto všeobecné pravidlo aplikácie a výkladu práva Európskej únie vnútroštátnymi orgánmi jednotlivých členských štátov je vyjadrením stanoviska Súdneho dvora Európskych spoločenstiev obsiahnutého v jeho rozsudkoch. S použitím eurokonformného výkladu pojmov „škoda“, „náhrada škody na zdraví“, „náhrada škody“ v ustanoveniach zákona č. 381/2001 Z.z. (pozn. § 4 ods. 1, § 4 ods. 2, § 4 ods. 4 a § 15 ods. 1) a s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, z hľadiska motorových vozidiel, majú preto žalobcovia 1/ až 3/ za to, že v rámci náhrady škody sa odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody (ako poškodeným), za ktorú možno priznať náhradu (zadosťučinenie) peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pričom nemajetkovú ujmu v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. Náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka tak podľa žalobcov 1/ až 3/ spadá do rozsahu povinného zmluvného

poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa citovaného zákona. V tomto závere ich utvrdzuje aj právoplatný Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1 ICo/12/2009-370 zo dňa 3.3.2010, ktorým bol potvrdený medzitýmni rozsudok č.k. 10C/50/2004-305 zo dňa 12.9.2008, ktorým prvostupňový súd v obdobnej veci konštatoval, že nárok navrhovateľov (poškodených dopravnou nehodou v dôsledku zásahu do ich osobnostných právach na ochranu súkromia a rodinného života) na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch voči odporcovi 1/ (prevádzateľ motorového vozidla) a odporcovi 2/ (poisťovateľ zodpovednosti odporcu 1/ za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.), je čo do základu dôvodný. K zdôvodneniu pasívnej legitímácie žalovaného 3/ ďalej žalobcovia 1/ až 3/ dodávajú, že účelom poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou. Aj podľa dôvodovej správy k uvedenému zákonu č. 381/2001 Z.z. je usmrtenie pri dopravnej nehode najzávažnejším dôsledkom tejto udalosti. Pokiaľ podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvolenca nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť aj táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Ak by mal platiť výklad pojmu škoda vychádzajúci z textu zákona č. 381/2001 Z.z. (gramatický výklad), resp. vychádzajúci z ustanovení Občianskeho zákonníka o zodpovednosti za škodu, teda ak by náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých nemala byť predmetom poistného krytia, mohlo by to znamenať značné majetkové riziko subjektov zodpovedajúcich za takúto nemajetkovú ujmu, ktoré by v individuálnych prípadoch mohlo viesť aj k ich finančnému bankrotu. Zároveň by to mohlo znamenať aj neistotu pozostalých v tomto smere, či im prisúdená náhrada bude aj skutočne poskytnutá, resp. riziko, že pri insolventnosti zodpovedného subjektu nebude vymožitelná, čím de facto dôjde v konečnom dôsledku k odmietnutiu poskytnutia spravodlivosti poškodeným osobám. Neprijateľnosť týchto dôsledkov preto vyžaduje extenzívnu interpretáciu pojmu škoda pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. tak, že doň patrí aj náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a teda že aj táto náhrada je predmetom poistného krytia. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov totiž nemožno opomínať ich účel a zmysel, pričom platí, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho smie a musí odchyliť, ak to vyžaduje spravodlivosť, účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť a pod. Rozširujúci výklad pojmu škoda pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. je aj ústavne konformný, pretože zmierňuje, resp. odstraňuje disproporciu medzi povinným zákonným úrazovým poistením, t.j. poistením pre prípad úmrtia v dôsledku pracovných úrazov a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov. Pokiaľ totiž dôjde pri dopravnej nehode k úmrtiu zamestnanca, zakladá § 94 zákona č. 461/2002 Z.z. o sociálnom poistení pozostalým, ktorými sú manžel alebo manželka a nezaopatrené dieťa, nárok na jednorazové odškodnenie vo výške 730 násobku denného vymeriavacieho základu, najviac však vo výške 46.485,40 eur (u manžela alebo manželky). Toto odškodnenie nie je nič ako náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch poskytovaná z povinného zákonného úrazového poistenia zamestnávateľa. Vzhľadom k tomu zastávajú žalobcovia 1/ až 3/ názor, že niet žiadneho rozumného dôvodu, prečo by náhrada nemajetkovej ujmy pozostalých pri usmrtení ich blízkeho pri dopravnej nehode ako zamestnanca mala byť predmetom poistného krytia (aj keď podľa iného zákona upravujúceho ale taktiež povinné poistenie), zatiaľ čo v prípadoch, ak by nešlo o zamestnanca, by tomu tak byť nemalo. Napokon pri výklade pojmu škoda pre účely zákona č. 381/2001 treba vychádzať z chápania tohto pojmu v komunitárnom práve. Predmetný zákon bol totiž výsledkom transpozície smerníc Európskej únie (pozn. podrobne vymenovaných vyššie), ktoré boli nahradené teraz platnou Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti. Táto nová smernica (rovnako ako ňou nahradené smernice) síce nedefinuje pojem škoda, ale z jej textu je zrejmé, že pod týmto pojmom rozumie osobnú ujmu a škodu na majetku, resp. používa slovné spojenie utrpenie „ujmy alebo škody“, či používa termíny „akákoľvek ujma alebo škoda“. Komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú tak aj nemajetkovú ujmu resp. za ujmu považuje majetkovú škodu aj nemajetkovú škodu (pozri napr. rozsudok Súdneho dvora z 06.05.2010 vo veci C-63/09 Axel Walz proti Clickair SA). Všetky vyššie uvedené argumenty žalobcov 1/ až 3/ vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovaného 3/ ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy boli potvrdené tiež všeobecne známym Rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-22/12 zo dňa 24.10.2013 (prípád Haasová) Následne súdy SR a najmä Ústavný súd SR i Najvyšší súd SR prijali viaceré rozhodnutia, ktoré jednoznačne vychádzajú z právneho názoru, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch pri zásahu do osobnostných práv pri usmrtení člena rodiny pri dopravnej nehode patrí do poistného krytia v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. a teda, že v týchto konaniach je poisťovateľ pasívne legitimovaný (viď napr. I. ÚS 474/2016 zo dňa 17.08.2016, III. ÚS 646/2015 zo dňa 16.12.2015, II. ÚS 847/2016 zo dňa 10.11.2016, I. ÚS 265/2017 zo dňa 24.05.2017 a rozhodnutie NS SR sp.zn. 234/2017 zo

dňa 17.04.2018). O správnosti právneho názoru k pasívnej legitímácii žalovaného 3/ ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy svedčia taktiež aj mimo iného rozhodnutia titulovaného Okresného súdu Vranov n.T., sp. zn. 5C /38/2012 a sp. zn. 10C/59/2011. Podľa § 449 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, pri usmrtení sa uhrádzajú aj primerané náklady spojené s pohrebom, pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytnutím podľa predpisov o nemocenskom poistení. Náklady liečenia a náklady pohrebu sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení. Podľa § 2 ods. 1 a 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, primerané náklady spojené s pohrebom sa určujú podľa pracovnoprávných predpisov upravujúcich zodpovednosť za škodu pri pracovných úrazoch a chorobách z povolania. Náklady na zriadenie pomníka alebo náhrobnej dosky a na úpravu hrobu sa uhrádzajú do výšky 663,88 eura. Žalobkyni 1/ v súvislosti so smrťou zomrelého vznikli náklady na zhotovenie pomníka vo výške 1.500,- Eur. Titulom náhrady škody (náklady pri usmrtení) si žalobcovia uplatnili časť nákladov vo výške 663,88 eur.

4. Žalovaný v 1.rade so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Uvedol, že toľko financií nemá. Po uvedenej nehode sa musel zo svojho bytu odsťahovať nakoľko rodina nebohého sa mu vyhrážali, musel opustiť dom a všetko. Býva v nájme, kde platí 450 eur. Manželka má dávku v hmotnej núdzi 500 eur. Začal pracovať od 27-teho minulého mesiaca na dohodu, dostáva okolo 120 eur v hrubom a nemá ako túto sumu uhradiť. Žalovaný v 1.rade uviedol, že je mu to ľúto, boli kolegovia, všetci čo sedeli v aute mali tiež vodičské preukazy, robil robotníka tak ako oni, on ich len vozil, pričom každý z nich mohol šoférovať ale nikto nechcel, 3 roky po sebe šoféroval. Chce sa týmto ospravedlniť za to, čo sa stalo je mu to ľúto, on tiež stratil všetko čo mal.

5. Žalovaný v 2.rade sa k žalobe nevyjadril.

6. Žalovaný v 3.rade k žalobe uviedol, že zo žaloby je zrejmé, že dňa 11.10.2017 zomrel vo veku 26 rokov manžel žalobkyne 1/ a otec žalobcu 2/ a 3/ p. U. V., C.. X.X.XXXX, C. S. N. XXX, L. A. C..D... K úmrtiu U. V. došlo pri dopravnej nehode, ktorú ako vodič spôsobil B. S.L., C.. XX.X.XXXX, D.. S. N., D. XXX/XX, L.. A. C..D.., tým, že dňa 3.10.2017 v čase okolo 14-45 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J. po ceste v smere od obce Bačkov ku križovatke ciest vedúcich k obciam Dvorianky, Kravany a mestu Sečovce, kde pri prejazde miernej pravotočivej zákruty z dôvodu nesprávnej techniky jazdy a nesprávneho vyhodnotenia situácie v cestnej doprave, neprispôsobenia vedenia vozidla poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, pri brzdení na mokrej vozovke prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde prednou časťou vozidla narazil do protiidúceho motorového vozidla - pracovného stroja kombajn zn. John Deere, ev.č. I. H.. Za uvedený skutok bol vodič B. S. právoplatne uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov 3T/18/2018 a zároveň mu bolo uložené nahradiť poškodenú žalobkyni v 1. rade škodu vo výške 635,17eur. V ďalšom poukazujú žalobcovia nato, že následok spôsobený protiprávnym konaním sa dotkol žalobcov a za zásah do práva na rodinný život a narušenie do celistvosti rodiny žiadajú, aby konajúci súd vydal rozsudok, ktorým žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 663,88,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od podania žaloby do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň zaplatiť žalobkyni 1/ rade sumu 45.000,- Eur, žalobcovi 2. rade sumu 40.000,-Eur a žalobcovi 3. rade sumu 40.000,- Eur, všetkým z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný v 3. rade je síce poisťovateľom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EC A. XXXCK a teda existuje poisťovníctvo - právny vzťah, ktorý zakladá možnosť uhradiť z tohto poistenia škodu, tomu, kto škodu utrpel, avšak to za predpokladu, že nároky na náhradu škody sú u poisťovateľa uplatnené a preukázané. Vychádzajú z uvádzaných skutkových okolností, žalobcovia nepreukázali, či v danom prípade si nekonkurujú zodpovednostné vzťahy podľa Občianskeho zákonníka a Zákonníka práce, keďže pri dopravnej nehode utrpel nebohý U. V., ktorý sa viezol v motorovom vozidle žalovaného v 2. rade a preto je dôvodne možné sa domnievať, že k predmetnému úrazu došlo pri plnení pracovných povinností s objektívnou zodpovednosťou zamestnávateľa a v zmysle ustanovenia § 195 ods.1 Zákonníka práce, v zmysle ktorého ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ. Zároveň však subjektom zodpovedným za vznik škody nebohému U. V. je v zmysle ustanovenia §420 a 427 Občianskeho zákonníka žalovaný v 2.,3. rade. Podmienky pre uplatnenie náhrady škody sú riešené na základe týchto dvoch právnych predpisov

avšak rozsahovo aj obsahovo sú nároky na náhradu škody totožné. Z úrazového poistenia sa za podmienok ustanovených týmto zákonom poskytujú úrazové dávky a to úrazový príplatok, úrazová renta, jednorazové vyrovnanie, pozostalostná úrazová renta, jednorazové odškodnenie, pracovná rehabilitácia a rehabilitačné, rekvifikácia a rekvifikáčné, náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada nákladov spojených s liečením, náhrada nákladov spojených s pohrebom (§13 ods.3 zák. č. 461/2003 Z. z. v platnom znení). Podľa § 444 až 449 Občianskeho zákonníka sa poškodený môže domáhať rovnakého rozsahu náhrady škody. Zastávame názor, že aj keď je nepopierateľným právom poškodeného uplatniť si náhradu škody aj v prípade súbehu jeho nárokov, pokiaľ je daná zodpovednosť za škodu v zmysle Občianskeho zákonníka a zároveň aj Zákonníka práce, je len na vôli a výbere poškodeného voči komu a z akého titulu si svoj nárok na náhradu škody uplatní, avšak právna úprava neumožňuje kumuláciu dvojitého plnenia náhrady škody voči zodpovedným subjektom zmysle ustanovenia § 420 resp. §427 Občianskeho zákonníka a zároveň aj v zmysle ustanovenia § 195 Zákonníka práce a preto bolo nevyhnutné, aby žalobcovia predložili dôkaz o tom, že nie sú uplatňované rovnaké nároky/plnenie od dvoch rôznych subjektov a to od Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako aj od Sociálnej poisťovne. Pre uvedenú argumentáciu svedčí aj tá skutočnosť, že po nahlásení predmetnej udalosti žalovaný v 3. rade písomne vyzval pozostalých po nebohom na predloženie nárokov na náhradu škody, pričom tieto ani ku dňu podania žaloby uplatnené neboli. Žalovaný v 3. rade z uvedeného dôvodu zároveň namieta nedôvodnosť uplatňovania príslušenstva pohľadávky. Vzhľadom nato, že predmetom konania sú nároky titulom vynaložených pohrebných nákladov a titulom náhrady nemajetkovej ujmy, žalovaný v 3. rade sa osobitne vyjadrí ku každému z nárokov. Náklady spojené s pohrebom nebohého sa v zmysle ust. §449 ods.2 Občianskeho zákonníka pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytovaným podľa predpisov o nemocenskom poistení sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil (§449 ods.3 OZ). Tak ako to vyplýva zo žalobcami predloženého dôkazu trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov 3T 11312018, B. S. bol uznaný vinným z prečinu usmrtenia, podľa ust. § 287 ods.1 Trestného poriadku a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej B. V., škodu vo výške 635,17 eur. Na základe uvedeného sa javí, že predmetom civilného konania je rovnaký nárok t.j. náklady spojené s pohrebom nebohého, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté v trestnom konaní a pokiaľ sa jedná o skutkovo a nárokovovo rovnakú vec týkajúcu sa tej istej osoby, vzhľadom na základný princíp procesného práva, podľa ktorého nie je možné rozhodovať o tej istej veci dvakrát, opätovnému rozhodovaniu o tom istom nároku v civilnom konaní, bráni prekážka už rozhodnutej veci a preto je na mieste takéto konanie zastaviť. Náhrada nemajetkovej ujmy reagujúc na argumentáciu žalobcov, zameranú na rozhodovaciu prax súdov v otázke poistného krytia týchto nárokov z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poukazuje žalovaný v 3. rade nato, že t. č. neexistuje rozhodnutie Veľkého senátu NS SR, ktorým by bola definitívne ustálená pasívna legitímácia poisťovateľa vo vzťahu ku nemajetkovej ujme, vzhľadom k tomu, že slovenská právna úprava dôsledne rozlišuje medzi škodou podľa § 420 a našimi. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a nemajetkovou ujmu podľa §11 a našimi. Občianskeho zákonníka, tak z hľadiska odškodniteľnosti ujmy poisťovateľom, by toto mala rešpektovať aj súdna prax dovtedy, kým sa nezmení rozsah existujúceho zákonného poistenia, do ktorého by sa *expressis verbis* zahrnula aj náhrada nemajetkovej ujmy. Žalovaný v 3. rade má zato, že v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv majú dotknuté osoby nárok v zmysle §13 Občianskeho zákonníka v prvom rade domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené s tým, že toto nie je možné odčiniť obnovením pôvodného stavu. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, pričom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca a ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Povinnosť poskytnúť primerané zadosťučinenie podľa ustanovenia §13 Občianskeho zákonníka je sankciou osobne spätou s osobou, ktorá sa neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustila, pričom táto osoba nie je totožná so žalovaným v 3. rade, ktorý nijako nezasiahol do osobnostných práv žalobcov a keďže uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pocitovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne, prihliadnúc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), a mať jednoznačne preukázané kto a akou mierou sa dopustil zásahu do osobnostných práv, pričom miera zavinenia pôvodcu zásahu zostáva jedným z kľúčových hľadísk pre určenie výšky náhrady. Poukázali na ust. §11 OZ, ust. §13 ods. 1,2,3 OZ. Ak ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho zadosťučinenia primerane zmierniť. Toto

posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorý ale musí vychádzať jednak z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere alebo k zásahu do práva na ochranu osobnosti v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Tak ako už uviedli, vzhľadom nato že uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pociťovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne, prihliadnúc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako i k osobe postihnutej fyzickej osoby, hlavne k jej veku a k jej postaveniu (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria) a keďže Občiansky zákonník upravujúci inštitút ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, neurčuje hranicu výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd pri jej určení musí vychádzať zo zásady primeranosti a riadiť sa nielen judikatúrou v obdobných veciach ale berúc do úvahy aj ekonomickú realitu v čase rozhodovania. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že asi prvým zaznamenaným rozhodnutím slovenských súdov na tému nemajetkovej ujmy pri strate blízkej osoby je zrejme rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 1 Co/201/2005 zo dňa 13.10.2005. Od tej doby judikatúra slovenských súdov najmä vyšších stupňov v podstate nesformulovala žiadne objektívne kritériá a podmienky, na základe ktorých by sa mali takto vzniknuté zásahy odškodňovať a ktorými by mala byť určená výška nemajetkovej ujmy (teda ktoré sú to tie najrôznejšie momenty a preskúmateľné konkrétne hľadiská), rovnako ako nesformulovala ani základné usmernenia pre stanovenie presnej výšky v konkrétnych prípadoch. Následkom tohto stavu je každým ďalším rozhodnutím takmer neustále zvyšujúci sa rozptyl stanovených čiastok náhrady nemajetkovej ujmy, hoci skutkový základ rozhodnutí spočívajúci v strate blízkej osoby a jej následnom negatívnom prežívaní jej manželmi, rodičmi, deťmi alebo súrodencami, je v zásade rovnaký (a to aj napriek tomu, že široko, mnohoveštvne a rozmanito je vnútorne štruktúrovaná osobnosť každej fyzickej osoby a jej vzťahy s rodinnými príslušníkmi sú individuálne a neopakovateľné) a spravidla spočíva v zmene života pozostalých osôb po smrti príbuzného vyjadrenej opisom spoločného života pred tragickou udalosťou a vzniknutá ujma je stotožňovaná práve s absenciou týchto prejavov rodinného života po smrteľnej nehode príbuzného, a s tým spojenými postupne prekonávanými duševnými útrapami pozostalých osôb, ktorých intenzita je daná najmä blízkosťou príbuzenského vzťahu, keď inak ujmu prežívajú a pociťujú najbližší príbuzní v priamom rade (rodičia a deti) a menej intenzívne vzdialenejší príbuzní, inak je prežívaná ujma spočívajúca v strate staršieho člena rodiny a inak strata malého dieťaťa matkou alebo strata otca rodiny jeho manželkou a maloletými deťmi a pod. Je potrebné upriamiť pozornosť aj na sankčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá však nemôže mať rozhodujúcu úlohu pri určovaní jej výšky, pretože účelom náhrady nemajetkovej ujmy nie je primárne potrestať škodcu, ale odškodniť poškodeného. Sankčná funkcia náhrady nemajetkovej ujmy tak ustupuje do pozadia najmä v prípadoch, ak škodca za svoje konanie bol odsúdený trestným súdom a bol mu uložený trest podľa Trestného zákona. Uloženie ďalšej sankcie v podobe zvýšenej náhrady nemajetkovej ujmy by tak bolo aj porušením zásady ne bis in idem - ukladaním viacnásobných trestov za to isté konanie; určitá satisfakcia je naopak pozostalým poskytnutá už v priebehu trestného konania vedeného proti pôvodcovi zásahu a rozhodnutím vydaným v tomto trestnom konaní (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4Tdo1402/2015 zo dňa 12.04.2016). Miera zavinenia pôvodcu zásahu však zostáva jedným z kľúčových hľadísk pre určenie výšky náhrady, logickým dôsledkom potom je aj zohľadnenie prípadného spoluzavinenia poškodeného na vzniku škody ako aj ostatných právnych a skutkových okolností prípadu ako je postoj zodpovednej osoby k spôsobenej škode a pod. Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 2844/14 sformuloval aj kritériá pre určovanie výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Za okolnosti, ktoré je potrebné skúmať na strane poškodeného, sú považované najmä: a) intenzita vzťahu žalobcu so zomrelým, b) vek zomrelého a pozostalých, c) otázka hmotnej závislosti pozostalého na usmrtenej osobe, d) prípadné poskytnutie inej satisfakcie. Aj keď výšku peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy súd určuje voľnou úvahou, pri jej rozhodovaní musí na uvedené prihliadať, a to z dôvodu, aby bola splnená požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú ujmu. Zároveň však súd musí prihliadať i na požiadavku nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Preto ak určujúcimi parametrami spravodlivého zadosťučinenia je jednak a) primeranosť, ktorá je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia k tomu, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie a b) proporcionalita, t.j. výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne, tak potom práve konajúci súd musí pristupovať k priznávaniu náhrady nemajetkovej ujmy obozretne a triezvo a nie priznať sumy, ktoré síce žalobcom lahodia, ale sú zjavne nereálne vo vzťahu k priemerným majetkovým a príjmovým pomeroch v Slovenskej republike, (rozsudok KS Trnava 26Co/724/2015 zo dňa 31.10.2017). Priznanie náhrad, ktoré niekoľkonásobne prevyšujú napríklad priemerný mesačný zárobok, nemožno v žiadnom prípade považovať za primerané zadosťučinenie za akýkoľvek zásah do práv na ochranu osobnosti. Pričom nemožno opomenúť, že

náhradu nemajetkovej ujmy nemožno priznávať voči právnickým osobám podľa iných kritérií ako voči fyzickým osobám, v opačnom prípade, ak by sa teda rozlišovalo v sumách priznávaných voči fyzickým osobám a právnickým osobám podľa ich schopnosti platiť, znamenalo by to, že náhrada nemajetkovej ujmy by mala jednoznačne diskriminačný ale aj trestný charakter, keďže jej výška by sa určovala s prihliadnutím na osobu pôvodcu, čo je typický rys trestného práva. Pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôležitým aspektom aj to, aby jej výška odrážala všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti a rešpektovala aj princíp legitímneho očakávania na strane poškodeného ale aj na strane povinného. V nadväznosti na vyššie uvedený nález Ústavného súdu ČR potom Najvyšší súd ČR v rozsudku sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 zo dňa 12.04.2016 s prihliadnutím k doterajšej judikatúre, cenovému vývoju i zahraničným skúsenostiam, odporučil súdom stanoviť výšku náhrady nemajetkovej ujmy v rozpätí 240 000 - 500 000 Kč v typovom prípade najbližších osôb (manžel, rodičia a deti) ak sú stanovené kritériá neutrálne. Tak ako sme už uviedli, že pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd musí vychádzať zo zásady primeranosti a riadiť sa určitými kritériami (a to tak na strane poškodeného, ale aj zodpovedného subjektu), ako pomocné kritérium pri určení konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy je možné použiť ustanovenia §5 a §6 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, ktorý zákon upravuje v § 5 a 6 odškodnenie, ak bola spôsobená smrť, kde poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy(čo v súdnom prípade predstavuje sumu 21 750 Eur), pričom v tomto právnom predpise je upravené aj to, že pokiaľ majú viacerí poškodení právo na odškodnenie, rozdelí sa táto suma medzi nich. Rovnako je to i v súčasne platnom zákone č. 274/2017 Z. z. V tejto súvislosti je treba poukázať aj na ustanovenie §17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie upravuje limit pre výšku nemajetkovej ujmy v súvislosti s úpravou zákona tak, že výška nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi.

7. Pokiaľ sa na tieto predpisy žalovaný v 3. rade odvoláva, tak o dôvodnosti tejto argumentácie svedčí aj rozhodovacia prax súdov, a preto prikladá aktuálne rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/424/2017 zo dňa 13.06.2019, v ktorom odvolací súd sa zhodol so súdom prvej inštancie pri použití predmetného zákona ako pomocného kritéria pri určení konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Uvedené rozhodnutie zároveň vyvracia tvrdenia žalobcov o primeranosti nimi požadovanej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby a vzhľadom k tomu, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy prevyšuje náhradu, ktorá v súhrne prináleží obetiam násilných trestných činov, pričom v danom prípade zrejme pôjde o nedbanlivostný trestný čin, ktorého následkom je smrť máme zato, že aj preto nie je dôvodné zaväzovať iné subjekty na úhradu súm mnohonásobne vyšších ako je tomu v prípade násilných trestných činov. Žalovaný v 3. rade takto súladne s podrobnou argumentáciou uvedenou v predmetnom vyjadrení žalobu rozporuje a zároveň si uplatňuje proti žalobcom právo na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s predmetným konaním vzniknú.

8. Súd vykonal dokazovanie tak, ako to navrhli strany sporu s to oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi a to trestným rozkazom 3T/18/2018, úmrtným listom U. V., rodnými listami I. V., V. V., sobášnym list U. V. X. B. S., výpisom z OR MITALIC s.r.o., správa o psychologickom vyšetrení, odborným vyjadrením na čl. 14-15, lekáorskými správami na čl. 15-17, evidenčnou kartou vozidla Škoda Felícia K. na čl. 19, zmluvou o dielo- objednávku, dokladmi o výplate sumy 1 000 eur 500 eur na čl. 21, vyjadrením žalovaného na čl. 52-59 vrátane poverenia, poisťnou zmluvou na čl. 60-62, dokladom ohľadom šetrenia škodovej udalosti na čl. 63-66, správou o dopravnej nehode na čl. 67-75, výzva na úhradu zo dňa 9.7.2018 na čl. 76, odpoveď zo dňa 17.8.2018 žalovaného v 3.rade na čl. 77, dokladom škodovej udalosti na čl. 78-80, čiastočným späťvzatím žaloby na čl. 99, vyjadrenie žalobcu na čl. 100-101, výpis zo Živnostenského registra žalovaného U. V., pripojeným spisom OS v Trebišove sp.zn. 3T/18/2018

9. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

10. Z úmrtného listu U. V. vyplýva, že menovaný, manžel žalobkyne v 1.rade zomrel dňa 11.10.2017.

11. Z rodných listov I. V., V. V. že ich otcom bol nebohý U. V..

12. Zo sobášneho listu U. V. X. B. S. vyplýva, že nebohý bol manželom žalobkyne v 1.rade.

13. Z výpis z OR MITALIC s.r.o. vyplýva, že sídlo uvedenej spoločnosti je Hlinné 247, konateľom je Š. B..

14. Zo správy o psychologickom vyšetrení, odborné vyjadrenia na čl. 14-15 vyplýva, že B. V.L. bola psychologicky vyšetrená na vlastnú žiadosť po dohode s advokátskou kanceláriou. Subjektívnymi ťažkosťami je to, že sa často veľmi zle cíti, je smutná, kričí na deti, predtým nemala taký zvyk, niekedy ich aj udrie, predtým ich nebila. Je vždy nervózna, nemá chuť do jedla, váži 34 kg. Často sa trasie. Nemohla vôbec v noci spať, niekedy bola aj do rána hore, išla k lekárovi, berie tabletky na spanie, inak by vôbec nespala. Chuť do jedla nemá, ešte schudla 3 kg. Keď už na ňu príbuzní kričia aby niečo zjedla tak už zje. Inak má k jedlu odpor. Máva strach, úzkosť, depresívne stavy. Býva často unavená, vyčerpaná. Jej syn má iba dva roky, má na neho nervy, že ho musí ísť kolísať, dať ho spať a podobne. Keď od nej niečo pýtajú, má nervy ísť im niečo podať alebo urobiť. Predtým nefajčila, teraz vyfajčí denne aj 20 cigariet. Ohrýza si nechty. Máva časté bolesti hlavy, bolesti žalúdka, napína ju na vracanie, niekedy ráno vracia. Pociťuje vnútorné napätie, zvýšenú nervozitu. Trvá to odkedy manžel zomrel, od 11. októbra 2017 - bol ako spolujazdec v aute, zrazili sa s kombajnom. Pracoval v Košiciach v US Steele, cestou domov z práce sa mu to stalo. Sedel vzadu a podľahol v nemocnici zraneniam. Zomrel 11. 10. 2017. Havária bola 3. 10. 2017. Jeho smrť prežívala veľmi zle a ťažko kvôli sebe aj kvôli deťom. Bola veľmi smutná, plačlivá. V súčasnosti je vdova, má 2 deti vo veku - 8 ročná dcéra I. a 2 ročný chlapec V.. Deti sa na otca pýtajú, že kde je. I. je veľmi uzavretá, nehovorí nič o otcovi, pochopila, že zomrel. Na otca sa pýta hlavne syn, potrebuje ho. Ona je veľmi smutná z toho čo sa stalo, má psychické problémy, nevie ako bude ďalej žiť s deťmi, cíti sa sama, opustená.

15. Zo správy ďalej vyplýva, že B. V. býva spolu s deťmi u svojej matky, bývali tam spolu s manželom. Bývajú v rodinnom dome, v rodinnom dome v spoločnej domácnosti ich je 7. Okrem nich tam bývajú rodičia, a dvaja slobodní bratia. Vzdelanie má základné, učila sa za krajčírku, ale keď zostala tehotná, odišla zo školy. V súčasnosti je nezamestnaná, alkohol nepije, fajčí 20 denne. Menovaná sa narodila sa vo Vranove nad Topľou, okolnosti pôrodu boli normálne, fyziologické. Základnú školu navštevovala v obci Sol'. Učila sa priemerne, neprepadla. Nikdy nemala zníženú známku zo správania. Ukončila 9-ty ročník základnej školy. Nastúpila na odborné učilište, učila sa za krajčírku, kvôli tehotenstvu štúdium ukončila. Potom išla na MD, nikdy nepracovala. Prekonala bežné detské choroby. Vážne choroby, úrazy, operácie - nemala žiadne. V súčasnosti berie Neurol hlavne kvôli zhoršenému spánku a zvýšenej nervozite. Predpísal jej ich obvodný lekár. Je objednaná na psychiatrické vyšetrenie kvôli zlému psychickému stavu, na odporúčanie obvodného lekára.

16. Kontakt s pani B. V. je nadviazaný dobre, spolupracuje ochotne. Odpovede adekvátne, latencia odpovedí v norme. Vnímanie pri vyšetrení intaktné, psychotické fenomény nezisťujem. Orientácia časopriestorová správna. V popredí klinického obrazu dominuje vyššia intrapsychická tenzia, nízka tolerancia frustrácie, astenický habitus, úbytok na váhe, nechutenstvo, nevoľa, vracanie, zvýšená nervozita, impulzivita, dráždivosť, afektívna labilita, pocity somatopsychickej insuficiencie, zvýšená únava, bolesti hlavy, strach a obavy z budúcnosti, striedanie nálad, anxiózita, smutná nálada, strata sociálnej opory, bolesti žalúdka, somatopsychické ťažkosti, difúzna neurotická symptomatológia potencovaná reaktívne - stratou blízkeho človeka. Diagnostikovaná bola depresia v pásme stredného stupňa klinickej závažnosti s dominanciou smútku, obáv z budúcnosti, sebaobviňovania, celkovej nespokojnosti, sklamaní, sebavýčítiek, podráždenosti, zvýšenej únavy, nechutenstva, porúch spánku, úbytku na váhe. V súčasnosti dominujú veľmi silné neurotické ťažkosti veľmi silnej intenzity. Slabá intenzita poruchy spánku, ospalosť cez deň, potivosť, závraty, pocity na omdlenie, pocity horúčavy a chladu, rozptýlenosť a nesústredenosť, podráždenosť a výbušnosť, zhoršená pamäť, mravenčenie, búšenie srdca a bolesti pri srdci, červenanie a blednutie, pesimizmus, do ničoho sa jej nechce, neurčitá úzkosť, a pocity napätia, strach, z budúcnosti, pochybnosti o sebe, neistota. Značné ťažkosti: celková únava a vyčerpanosť, bolesti hlavy, triaška, vnútorné chvenie, nechutenstvo, precitlivosť, ľútosť, smutná alebo zlá nálada. Afektivita patognomická v oblasti neurotických strachov. Odpovede validné, platné. Menovaná nemá tendenciu javiť sa v lepšom svetle ani podávať sociálne žiaduce odpovede. Je primerane otvorená a sebakritická. Trpí výraznou úzkosťou. Osobnosť je emocionálne labilná, depresívna, ľahko citovo zraniteľná, napätá, rýchlo sa rozčúli, máva pocity viny. Má sklon k psychosomatickým poruchám, telesným ťažkostiam, napätá, vyčerpaná, rýchlo unaviteľná, so somatickými odozvami psychických ťažkostí, poruchami spánku, podráždená a precitlivená. Podlieha depresívnym rozladám, smútku, osamelosti, sklúčenosti, pocitom neurčitého nebezpečia, strachu. Nízka tolerancia frustrácie, nízke sebaovládanie, netrepezlivosť, rozpačitosť, neistota, sťažený sociálny kontakt zdržanlivosť, pasivita, malá potreba pozornosti.

17. Zo záveru správy vyplýva, že výsledky psychologického vyšetrenia svedčia u pani B. V. pre úzkostne-depresívny syndróm rozvinutý a potencovaný reaktívne po smrti manžela. Následkom smrti manžela stratila pani V. sociálnu a osobnostnú istotu, deti stratili otca a u pani V. sa rozvinula psychická porucha úzkostne-depresívneho charakteru, ktorá znižuje kvalitu jej života a vyžaduje psychiatrickú intervenciu.

18. Z lekárskeho správ na čl. 15-17 vyplýva, že žalobkyňa v 1.rade sa lieči na psychiatrii z dôvodu depresívnych stavov po smrti manžela. Bola jej nasadená liečba tabletkami, ESCITALOPRAM FARMAX, CALMABEN. Zo správ vyplýva, že stav žalobkyne zlepšil minimálne.

19. Z evidenčnej karta vozidla Škoda Felícia A. XXX J. na čl. 19 vyplýva, že prevádzkovateľom vozidla je spoločnosť MITALIC, s.r.o..

20. Zo zmluvy o dielo- objednávky vyplýva, že objednávateľ B. V., žalobkyňa v 1.rade objednala dielo náhrobný kameň. Z dokladov o výplate sumy 1 000 eur 500 eur na čl. 21, že bola zložená záloha v uvedených sumách.

21. Z poisťovnej zmluva na čl. 60-62 vyplýva, že motorové vozidlo Škoda Felícia A. XXX J. bolo poistené žalovaným v 2.rade u žalovaného v 3.rade.

22. Z dokladov ohľadom šetrenia škodovej udalosti na čl. 63-66 vyplýva, že nebohý U. V. motorové vozidlo v čase nehody nešoféroval, bol spolujazdec. Vodičom bol B. S.. Príčinou bol stret poisteného vozidla s iným protiidúcim vozidlom. Zavinenie nebolo určené. Pri poisťovnej udalosti došlo k škode na zdraví a na majetku.

23. Zo správy o dopravnej nehode na čl. 67-75 vyplýva, že dňa 03.10.2017 v čase okolo 14.45 hod. viedol vodič B. S., C.. XX.X.XXXX, S. N. Č.. XXX/XX osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia, ev.č.: A. po štátnej ceste III. triedy č. 3650 v smere od obce Bačkov ku križovatke ciest vedúcim k obciam Sečovce, Dvorianky, Kravany, kde pri prejazde miernej pravotočivej zákruty došlo z doposiaľ nezistených príčin k zrážke s oprotiidúcim motorovým vozidlom - pracovným strojom kombajnom zn. John Deere, ev.č.: I., ktorého vodičom bol B. W., C.. XX.XX.XXXX, S. U. Č.. XX. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu osôb vo vozidle Škoda Felícia, A. a to : vodič B. S. utrpel podľa predbežnej lekárskej správy ľahké zranenie a to luxáciu veľkého palca pravej nohy s dobou liečenia 3-4 týždne, spolujazdec W. B., C.. X.X.XXXX, S. N. Č.. XXX podľa predbežnej lekárskej správy utrpel úraz ľahký a to tržnú ranu vo vlasatej časti hlavy s dobou liečenia 7-10 dní, spolujazdec L. V., C.. XX.X.XXXX, S. N. Č.. XXX/XX utrpel podľa predbežnej lekárskej správy ľahké zranenie a to tržnú ranu vo vlasatej časti hlavy, odlomenie z výbežku na pravom stavci krčnej chrčtice s dobou liečenia 14-21 dní, spolujazdec U. V., C.. X.X.XXXX, S. N. Č.. XXX/XX utrpel podľa predbežnej lekárskej správy ťažkú ujmu na zdraví a to ochrnutie horných a dolných končatín s dobou liečenia 3 mesiace až pol roka, pričom následkom utrpených zranení U. V. Q. XX.XX.XXXX v čase 13.48 hod. v Univerzitnej nemocnici v Košiciach podľahol. K zraneniu vodiča vozidla John Deere, ev.č.: I. B. W. a ani jeho spolujazdca, ktorým bol M. B., C.. X.X.XXXX, S. A. Ž. Č.. XXX nedošlo. Po dopravnej nehode boli u vodičov obidvoch zúčastnených vozidiel vykonané dychové skúšky, ktorá boli negatívne. Vec dopravnej nehody bola v zmysle vecnej príslušnosti odovzdaná na OKP OR PZ Trebišov. Trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov pod číslom písomnosti 3T/18/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.04.2018 bol B. S.L. uznaný vinným zo spôsobenia dopravnej nehody“.

24. Z výpisu zo živnostenského registra žalovaného U. V. vyplýva, že nebohý nebol v pracovnom pomere, vykonával živnosť od 14.3.2017 do 7.10.2017.

25. Z pripojeného spisu OS v Trebišove sp.zn. 3T/18/2018 vyplýva, že vo veci dňa 27.3.2018 bol vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obvinený B. S.L. C.. XX.X.XXXX uznaním za vinného zo skutku, že dňa 3.10.2017 v čase okolo 14:45 viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Felícia ev.č. A. XXX J. po ceste smerom od obce Bačkov ku križovatke ciest vedúcich k obciam Dvorianky, Kravany a mestu Sečovce, kde pri prejazde miernej pravotočivej zákruty z dôvodu nesprávnej techniky jazdy a nesprávneho vyhodnotenia situácie v cestnej doprave, neprispôsobenia vedenia vozidla poveternostným podmienkam stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam pri brzdení na mokrej vozovke prešiel do protismerného jazdného pruhu kde prednou časťou vozidla narazil do protiidúceho motorového vozidla pracovného - stroj typu kombajn John Deere Ev.č. I. H. ktorého vodičom bol B. W., pričom pri dopravnej nehode došlo k zraneniu spolujazdca vo vozidle zn. Škoda Felícia ev.č. A.

XXX J. U. V. C.. X.X.XXXX, ktorý podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo č. 100/2017 a č. 07/2017 pri zrážke utrpel ťažkú ujmu na zdravý a to zlomeninu 3. - 5. krčného stavca s posunom kostných úlomkov a úrazovým poškodením krčnej miechy pričom tieto zranenia sú ťažké život ohrozujúce zlyhaním centier riadiacich životné funkcie srdcovú a dýchaciu činnosť, pričom následkom utrpených zranení dňa 11.10.2017 v čase 13:48 h. v Univerzitetnej nemocnici v Košiciach podľahol. Teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1 Trestného zákona. Za to mu súd uložil podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona s použitím §38 ods. 2 ods.3 Trestného zákona § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 a) Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odložil. Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil skúšobnú dobu na dobu dvoch rokov. Podľa § 61 ods.2 Trestného zákona s použitím § 38 ods.2, ods. 3 Tr. Zákona súd uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 3 rokov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej B. V. škodu vo výške 635,17,- Eur. So spisu vyplýva, že trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.3.2018.

26. Z vyjadrenia žalobcov vyplýva, že čiastočne vzali žalobu čo do náhrady škody v sume 663,88 eur s prísl späť. Uviedli, že dňa 10.12.2019 žalovaný 3/ uhradil žalobcovi 1/ finančnú sumu 635,17 Eur (slovom: šesťstotridsaťpäť eur a sedemnást' centov) za žalovaného 1/ na základe právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov sp. zn.: 3T/18/2018. dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, žalobcovia 1/ až 3/ trvali už len na žalobe čo do náhrady nemajetkovej ujmy.

27. Z vyjadrenia žalobcov ďalej vyplýva, že v čase poistnej udalosti (dopravnej nehody) t. j. 3.10.2017 nebol U. V., C.. X.X.XXXX, nebol v žiadnom pracovnom pomere. V uvedenom čase bol v zmysle § 5 Zákona 455/1991 Z. z. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov „živnostník“ o čom svedčí aj výpis zo živnostenského registra. Mimo uvedeného navrhujeme na potvrdenie tejto skutočnosti, aby súd v zmysle § 189 CSP zabezpečil od Sociálnej poisťovne správu o zamestnaneckých pomeroch nebohého. Žalovaný 3./ ďalej poukazuje, že doposiaľ neexistuje rozhodnutie Veľkého senátu NS SR, ktorým by bola definitívne ustálená pasívna legitímácia poisťovateľa vo vzťahu ku nemajetkovej ujme, kde ďalej vo svojom vyjadrení namietá celkovo svoju pasívnu vecnú legitímáciu. Žalobcovia k tomuto argumentu žalovaného 3./ uvádzajú, že čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 3./ túto podrobne uviedli v žalobe, kde na tejto argumentácii uvedenej v žalobe v celom rozsahu zotrvávajú. Opätovne poukazujú, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 3/, vychádza z toho, že je poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou predmetného motorového vozidla a jeho povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pri neoprávnenom zásahu jeho poisteného do osobnostných práv žalobcov, vykonaného v súvislosti s prevádzkou poisteného motorového vozidla, vyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, prihliadajúc pritom na účel citovaného zákona a zmysel povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou dopravných prostriedkov (účel poistenia). K veci týkajúcej sa pasívnej vecnej legitímácii žalovaného 3./ je rozsiahla judikatúra o ktorej žalovaný 3/ bez pochyb vie. Opätovne poukazuje minimálne na tieto rozhodnutia súdov: Rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-22/12 zo dňa 24. 10.2013 (nrínttd Haasová). Následne súdy SR a najmä Ústavný súd SR i Najvyšší súd SR prijali viaceré rozhodnutia, ktoré jednoznačne vychádzajú z právneho názoru, že náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch pri zásahu do osobnostných práv pri usmrtení člena rodiny pri dopravnej nehode patrí do poistného krytia v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. a teda, že v týchto konaniach je poisťovateľ pasívne legitimovaný (viď napr. 1. ÚS 474/2016 zo dňa 17.08.2016, III. ÚS 646/2015 zo dňa 16.12.2015, II. ÚS 847/2016 zo dňa 10.11.2016, 1. ÚS 265/2017 zo dňa 24.05.2017 a rozhodnutie NS SR sp.zn. 234/2017 zo dňa 17.04.2018). O správnosti právneho názoru k pasívnej legitímácii žalovaného 3/ ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy svedčia taktiež aj mimo iného rozhodnutia titulovaného Okresného súdu Vranov n.T., sp. zn. 5C /38/2012 a sp. zn. 10C/59/2011. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že súd by mal pri určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzať zo zásady primeranosti a riadiť sa určitými kritériami a ako pomocné kritérium pri určení konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy je možné použiť ustanovenia zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb násilnými trestnými činmi, ustanovení zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Uviedli, že výška nemajetkovej ujmy pri zásahu do osobnostných práv sa stanovuje na základe všeobecných kritérií uvedených v S 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka a na základe kritérií už ustálených súdnou praxou v obdobných prípadoch, s aplikovaním na konkrétne okolnosti prejednávanej veci. Vždy však v konečnom dôsledku stanovená úvahou súdu, pri rešpektovaní aj zásady primeranosti a spravodlivosti. Na určenie výšky nemajetkovej ujmy v prípadoch

usmrtenia člena rodiny dopravnou nehodou nemožno bez ďalšieho aplikovať zákon e. 215/2006 Z. z. , č. 274/2017 Z. z. a zákon č. 514/2003 z., ktoré riešia ujmu v druhovo odlišných veciach. Na základe uvedených skutočností a zvlášť nami poukázaných súdnych rozhodnutí, ktoré sú v súlade a sú výsledkom rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, navrhujú, aby súd v súlade s či, 2 CMP rozhodol tak, aby bol naplnení princíp právnej istoty.

28. Z vyjadrenia žalovaného v 3.rade vyplýva, že zo žaloby je zrejmé, že dňa 11.10.2017 zomrel vo veku 26 rokov manžel žalobcu 1/ a otec žalobcu 21 a 3/ p. U. V., C.. X.X.XXXX, C. S. N. XXX, L. A. C..D.. K úmrtiu U. V. došlo pri dopravnej nehode, ktorú ako vodič spôsobil B. S.L., C.. XX.XX.XXXX, D.. S. N., D. XXX/XX, L.. A. C..D... tým, že dňa 3.10.2017 v čase okolo 14-45 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J. po ceste v smere od obce Bačkov ku križovatke ciest vedúcich k obciam Dvorianky, Kravany a mestu Sečovce, kde pri prejazde miernej pravotočivej zákruty z dôvodu nesprávnej techniky jazdy a nesprávneho vyhodnotenia situácie v cestnej doprave, neprispôsobenia vedenia vozidla poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, pri brzdení na mokrej vozovke prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde prednou časťou vozidla narazil do protiúdehu motorového vozidla - pracovného stroja kombajn zn. John Deere, ev.č. I.. Za uvedený skutok bol vodič B. S. právoplatne uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov 3T/18/2018 a zároveň mu bolo uložené nahradíť poškodenej žalobkyni v 1. rade škodu vo výške 635,17 Eur.V ďalšom poukazujú žalobcovia nato, že následok spôsobený protiprávnym konaním sa dotkol žalobcov a za zásah do práva na rodinný život a narušenie do celistvosti rodiny žiadajú, aby konajúci súd vydal rozsudok, ktorým žalovaných zaviazá spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu 663,88, - Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od podania žaloby do zaplata a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň zaplatiť žalobcovi 1/ rade sumu 45.000,- Eur, žalobcovi 21 rade sumu 40.000,-Eur a žalobcovi 3/ rade sumu 40.000,- Eur, všetkým z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.2. Žalovaný v 3. rade je síce poisťovateľom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EC A. XXXCK a teda existuje poistno - právny vzťah, ktorý zakladá možnosť uhradiť z tohto poistenia škodu, tomu, kto škodu utrpel, avšak to za predpokladu, že nároky na náhradu škody sú u poisťovateľa uplatnené a preukázané. Vychádzajúc z uvádzaných skutkových okolností, žalobcovia nepreukázali, či v danom prípade si nekonkurujú zodpovednostné vzťahy podľa Občianskeho zákonníka a Zákonníka práce, keďže pri dopravnej nehode utrpel nebohý U. V., ktorý sa viezol v motorovom vozidle žalovaného v 2. rade a preto je dôvodne možné sa domnievať, že k predmetnému úrazu došlo pri plnení pracovných povinností s objektívnou zodpovednosťou zamestnávateľa a v zmysle ustanovenia § 195 ods.1 Zákonníka práce, v zmysle ktorého ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia alebo k jeho smrti úrazom (pracovný úraz), zodpovedá za škodu tým vzniknutú zamestnávateľ. Zároveň však subjektom zodpovedným za vznik škody nebohému U. V. je v zmysle ustanovenia §420 a 427 Občianskeho zákonníka žalovaný v 2.,3. rade.Podmienky pre uplatnenie náhrady škody sú riešené na základe týchto dvoch právnych predpisov avšak rozsahovo aj obsahovo sú nároky na náhradu škody totožné. Z úrazového poistenia sa za podmienok ustanovených týmto zákonom poskytujú úrazové dávky, a to úrazový príplatok, úrazová renta, jednorazové vyrovnanie, pozostalostná úrazová renta, jednorazové odškodnenie, pracovná rehabilitácia a rehabilitačné, rekvalifikácia a rekvalifikačné, náhrada za bolesť a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada nákladov spojených s liečením, náhrada nákladov spojených s pohrebom(§13 ods.3 zák. č. 461/2003 Z. z. v platnom znení). Podľa § 444 až 449 Občianskeho zákonníka sa poškodený môže domáhať rovnakého rozsahu náhrady škody. Zastávajú názor, že aj keď je nepopierateľným právom poškodeného uplatniť si náhradu škody aj v prípade súbehu jeho nárokov, pokiaľ je daná zodpovednosť za škodu v zmysle Občianskeho zákonníka a zároveň aj Zákonníka práce, je len na vôli a výbere poškodeného voči komu a z akého titulu si svoj nárok na náhradu škody uplatní, avšak právna úprava neumožňuje kumuláciu dvojitého plnenia náhrady škody voči zodpovedným subjektom zmysle ustanovenia § 420 resp. §427 Občianskeho zákonníka a zároveň aj v zmysle ustanovenia § 195 Zákonníka práce a preto bolo nevyhnutné, aby žalobcovia predložili dôkaz o tom, že nie sú uplatňované rovnaké nároky/plnenie od dvoch rôznych subjektov a to od Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako aj od Sociálnej poisťovne. Pre uvedenú argumentáciu svedčí aj tá skutočnosť, že po nahlásení predmetnej udalosti žalovaný v 3. rade písomne vyzval pozostalých po nebohom na predloženie nárokov na náhradu škody, pričom tieto ani ku dňu podania žaloby uplatnené neboli. Žalovaný v 3. rade z uvedeného dôvodu zároveň namieta nedôvodnosť uplatňovania príslušenstva pohľadávky. Vzhľadom na to, že predmetom konania sú nároky titulom vynaložených

pohrebných nákladov a titulom náhrady nemajetkovej ujmy, žalovaný v 3. rade sa osobitne vyjadri ku každému z nárokov. Náklady spojené s pohrebom nebohého sa v zmysle ust. §449 ods.2 Občianskeho zákonníka pokiaľ neboli uhradené pohrebným poskytovaným podľa predpisov o nemocenskom poistení sa uhrádzajú tomu, kto ich vynaložil (§449 ods.3 OZ). Tak ako to vyplýva zo žalobcami predloženého dôkazu trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov 3T 11312018, B. S. bol uznaný vinným z prečinu usmrtenia, podľa ust. §287 ods.1 Trestného poriadku a zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej B. V., škodu vo výške 635,17 Eur. Na základe uvedeného sa javí, že predmetom civilného konania je rovnaký nárok t.j. náklady spojené s pohrebom nebohého, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté v trestnom konaní a pokiaľ sa jedná o skutkovo a nárokovovo rovnakú vec týkajúcu sa tej istej osoby, vzhľadom na základný princíp procesného práva, podľa ktorého nie je možné rozhodovať o tej istej veci dvakrát, opätovnému rozhodovaniu o tom istom nároku v civilnom konaní, bráni prekážka už rozhodnutej veci a preto je na mieste takéto konanie zastaviť. Náhrada nemajetkovej ujmy reagujúc na argumentáciu žalobcov, zameranú na rozhodovaciu prax súdov v otázke poistného krytia týchto nárokov z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poukazuje žalovaný v 3. rade nato, že t. č. neexistuje rozhodnutie Veľkého senátu NS SR, ktorým by bola definitívne ustálená pasívna legitímácia poisťovateľa vo vzťahu ku nemajetkovej ujme, vzhľadom k tomu, že slovenská právna úprava dôsledne rozlišuje medzi škodou podľa § 420 a našej Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a nemajetkovou ujmom podľa §11 a našej Občianskeho zákonníka, tak z hľadiska odškodniteľnosti ujmy poisťovateľom, by toto mala rešpektovať aj súdna prax dovtedy, kým sa nezmení rozsah existujúceho zákonného poistenia, do ktorého by sa *expressis verbis* zahrnula aj náhrada nemajetkovej ujmy. Žalovaný v 3. rade má zato, že v prípade neoprávneného zásahu do osobnostných práv majú dotknuté osoby nárok v zmysle §13 Občianskeho zákonníka v prvom rade domáhať sa zdržania neoprávnených zásahov, ďalej odstránenia následkov neoprávneného zásahu a poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Poskytnutie primeraného zadosťučinenia sleduje priznanie satisfakcie fyzickej osobe, ktorej osobnostné právo bolo porušené s tým, že toto nie je možné odčiniť obnovením pôvodného stavu. Satisfakcia prichádza do úvahy v prvom rade v podobe morálnej, pričom náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch prichádza do úvahy len vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca a ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Povinnosť poskytnúť primerané zadosťučinenie podľa ustanovenia §13 Občianskeho zákonníka je sankciou osobne spätou s osobou, ktorá sa neoprávneného zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dopustila, pričom táto osoba nie je totožná so žalovaným v 3. rade, ktorý nijako nezasiahol do osobnostných práv žalobcov a keďže uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pocitovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne, prihliadnúc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), a mať jednoznačne preukázané kto a akou mierou sa dopustil zásahu do osobnostných práv, pričom miera zavinenia pôvodcu zásahu zostáva jedným z kľúčových hľadísk pre určenie výšky náhrady. Uviedli, že podľa ust. §110Z, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Podľa ust. §13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Podľa ust. §13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Podľa ust. §13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení je nepochybne zrejmé, že nevyhnutnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy (§ 13 ods.2 OZ) je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nezdá s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúcimi. Teda ide o prípad, kedy vzniknutú ujmu nemožno z nejakého dôvodu prostredníctvom žiadnej z foriem morálneho zadosťučinenia primerane zmierniť. Toto posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu, ktorý ale musí vychádzať jednak z jednotlivých okolností, ako aj z celkovej povahy konkrétneho prípadu. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo ku zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v značnej miere alebo k zásahu do práva na ochranu osobnosti v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Tak ako už uviedli, vzhľadom nato že uloženie zadosťučinenia v peniazoch plní satisfakčnú funkciu, je treba pocitovanie a prežívanie tejto nemajetkovej ujmy hodnotiť vždy objektívne, prihliadnúc ku konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu došlo (tzv. konkrétne uplatnenie objektívneho kritéria), ako i k osobe postihnutej fyzickej osoby, hlavne k jej veku a k jej postaveniu (tzv. diferencované uplatnenie objektívneho kritéria) a keďže Občiansky zákonník upravujúci inštitút ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy, neurčuje

hranicu výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch, súd pri jej určení musí vychádzať zo zásady primeranosti a riadiť sa nielen judikatúrou v obdobných veciach ale berúc do úvahy aj ekonomickú realitu v čase rozhodovania. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na to, že asi prvým zaznamenaným rozhodnutím slovenských súdov na tému nemajetkovej ujmy pri strate blízkej osoby je zrejme rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 1 Co/201/2005 zo dňa 13.10.2005. Od tej doby judikatúra slovenských súdov najmä vyšších stupňov v podstate nesformulovala žiadne objektívne kritériá a podmienky, na základe ktorých by sa mali takto vzniknuté zásahy odškodňovať a ktorými by mala byť určená výška nemajetkovej ujmy (teda ktoré sú to tie najrôznejšie momenty a preskúmateľné konkrétne hľadiská), rovnako ako nesformulovala ani základné usmernenia pre stanovenie presnej výšky v konkrétnych prípadoch. Následkom tohto stavu je každým ďalším rozhodnutím takmer neustále zvyšujúci sa rozptyl stanovených čiastok náhrady nemajetkovej ujmy, hoci skutkový základ rozhodnutí spočívajúci v strate blízkej osoby a jej následnom negatívnom prežívaní jej manželmi, rodičmi, deťmi alebo súrodencami, je v zásade rovnaký (a to aj napriek tomu, že široko, mnohoveštvne a rozmanito je vnútorne štruktúrovaná osobnosť každej fyzickej osoby a jej vzťahy s rodinnými príslušníkmi sú individuálne a neopakovateľné) a spravidla spočíva v zmene života pozostalých osôb po smrti príbuzného vyjadrenej opisom spoločného života pred tragickou udalosťou a vzniknutá ujma je stotožňovaná práve s absenciou týchto prejavov rodinného života po smrteľnej nehode príbuzného, a s tým spojenými postupne prekonávanými duševnými útrapami pozostalých osôb, ktorých intenzita je daná najmä blízkosťou príbuzenského vzťahu, keď inak ujmu prežívajú a pociťujú najbližší príbuzní v priamom rade (rodičia a deti) a menej intenzívne vzdialenejší príbuzní, inak je prežívaná ujma spočívajúca v strate staršieho člena rodiny a inak strata malého dieťaťa matkou alebo strata otca rodiny jeho manželkou a maloletými deťmi a pod..

29. Je potrebné upriamiť pozornosť aj na sankčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá však nemôže mať rozhodujúcu úlohu pri určovaní jej výšky, pretože účelom náhrady nemajetkovej ujmy nie je primárne potrestať škodcu, ale odškodniť poškodeného. Sankčná funkcia náhrady nemajetkovej ujmy tak ustupuje do pozadia najmä v prípadoch, ak škodca za svoje konanie bol odsúdený trestným súdom a bol mu uložený trest podľa Trestného zákona. Uloženie ďalšej sankcie v podobe zvýšenej náhrady nemajetkovej ujmy by tak bolo aj porušením zásady ne bis in idem - ukladaním viacnásobných trestov za to isté konanie; určitá satisfakcia je naopak pozostalým poskytnutá už v priebehu trestného konania vedeného proti pôvodcovi zásahu a rozhodnutím vydaným v tomto trestnom konaní (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 4Tdo1402/2015 zo dňa 12.04.2016). Miera zavinenia pôvodcu zásahu však zostáva jedným z kľúčových hľadísk pre určenie výšky náhrady, logickým dôsledkom potom je aj zohľadnenie prípadného spoluzavinenia poškodeného na vzniku škody ako aj ostatných právnych a skutkových okolností prípadu ako je postoj zodpovednej osoby k spôsobnej škode a pod. Ústavný súd ČR v náleze sp. zn. I. ÚS 2844/14 sformuloval aj kritériá pre určovanie výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Za okolnosti, ktoré je potrebné skúmať na strane poškodeného, sú považované najmä: a) intenzita vzťahu žalobcu so zomrelým, b) vek zomrelého a pozostalých, c) otázka hmotnej závislosti pozostalého na usmrtenej osobe, d) prípadné poskytnutie inej satisfakcie. Aj keď výšku peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy súd určuje voľnou úvahou, pri jej rozhodovaní musí na uvedené prihliadať, a to z dôvodu, aby bola splnená požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú ujmu. Zároveň však súd musí prihliadať i na požiadavku nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Preto ak určujúcimi parametrami spravodlivého zadosťučinenia je jednak a) primeranosť, ktorá je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia k tomu, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie a b) proporcionalita, t.j. výška peňažnej satisfakcie nesmie byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne, tak potom práve konajúci súd musí pristupovať k priznávaniu náhrady nemajetkovej ujmy obozretne a triezvo a nie priznať sumy, ktoré síce žalobcom lahodia, ale sú zjavne nereálne vo vzťahu k priemerným majetkovým a príjmovým pomeroch v Slovenskej republike, (rozsudok KS Trnava 26Co/724/2015zo dňa 31.10.2017). Priznanie náhrad, ktoré niekoľkonásobne prevyšujú napríklad priemerný mesačný zárobok, nemožno v žiadnom prípade považovať za primerané zadosťučinenie za akýkoľvek zásah do práv na ochranu osobnosti. Nemožno opomenúť, že náhradu nemajetkovej ujmy nemožno priznávať voči právnickým osobám podľa iných kritérií ako voči fyzickým osobám, v opačnom prípade, ak by sa teda rozlišovalo v sumách priznávaných voči fyzickým osobám a právnickým osobám podľa ich schopnosti platiť, znamenalo by to, že náhrada nemajetkovej ujmy by mala jednoznačne diskriminačný ale aj trestný charakter, keďže jej výška by sa určovala s prihliadnutím na osobu pôvodcu, čo je typický rys trestného práva. Pri určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôležitým aspektom aj to, aby jej výška odrážala všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti a rešpektovala aj princíp legitímneho očakávania na strane poškodeného ale aj na strane povinného. V nadväznosti na vyššie uvedený nálezy Ústavného súdu ČR potom Najvyšší

súd ČR v rozsudku sp. zn. 4 Tdo 1402/2015 zo dňa 12.04.2016 s prihliadnutím k doterajšej judikatúre, cenovému vývoju i zahraničným skúsenostiam, odporučil súdom stanoviť výšku náhrady nemajetkovej ujmy v rozpätí 240 000 - 500 000 Kč v typovom prípade najbližších osôb (manžel, rodičia a deti) ak sú stanovené kritériá neutrálne. Ako už uviedli, že pri určení výšky nemajetkovej ujmy súd musí vychádzať zo zásady primeranosti a riadiť sa určitými kritériami (a to tak na strane poškodeného, ale aj zodpovedného subjektu), ako pomocné kritérium pri určení konkrétnej výšky nemajetkovej ujmy je možné použiť ustanovenia §5 a §6 zákona č. 215/2006 Z. z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, ktorý zákon upravuje v § 5 a 6 odškodnenie, ak bola spôsobená smrť, kde poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50-násobku minimálnej mzdy(čo v súdnom prípade predstavuje sumu 21 750 Eur), pričom v tomto právnom predpise je upravené aj to, že pokiaľ majú viacerí poškodení právo na odškodnenie, rozdelí sa táto suma medzi nich. Rovnako je to i v súčasne platnom zákone č. 274/2017 Z. z. V tejto súvislosti je treba poukázať aj na ustanovenie §17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie upravuje limit pre výšku nemajetkovej ujmy v súvislosti s úpravou zákona tak, že výška nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi. Pokiaľ sa na tieto predpisy žalovaný v 3. rade odvoláva, tak o dôvodnosti tejto argumentácie svedčí aj rozhodovacia prax súdov, a preto príkladá aktuálne rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/424/2017 zo dňa 13.06.2019, v ktorom odvolací súd sa zhodol so súdom prvej inštancie pri použití predmetného zákona ako pomocného kritéria pri určení konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Uvedené rozhodnutie zároveň vyvracia tvrdenia žalobcov o primeranosti nimi požadovanej výšky nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do osobnostných práv v dôsledku smrti blízkej osoby a vzhľadom k tomu, že požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy preyšuje náhradu, ktorá v súhrne prináleží obetiam násilných trestných činov, pričom v danom prípade zrejme pôjde o nedbanlivostný trestný čin, ktorého následkom je smrť majú zato, že aj preto nie je dôvodné zaväzovať iné subjekty na úhradu súm mnohonásobne vyšších ako je tomu v prípade násilných trestných činov. Žalovaný v 3. rade takto súladne s podrobnou argumentáciou uvedenou v predmetnom vyjadrení žalobu rozporuje a zároveň si uplatňuje proti žalobcom právo na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s predmetným konaním vzniknú.

30. Uvedenú vec súd takto právne posúdil:

31. Podľa ust. čl. 19 os. 2 Ústavy SR (1) každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

32. Podľa ust. § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

33. Podľa ust. § 13 ods. 1,2 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

34. Podľa ust. § 427 ods. 1,2 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

35. Podľa ust. § 15 ods. 1 OZ náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi /20/ a je povinný tento nárok preukázať /21/.

36. Podľa ust. § 4 ds. 1,2 zákona č. 381/2001 Z.z. Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu

a)škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b)škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c)účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b

alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,
d)ušlého zisku.

37. Podľa ust. § 823 OZ náhradu platí poisťiteľ poškodenému; poškodený však právo na plnenie proti poisťiteľovi nemá, ak osobitné predpisy neustanovujú inak.

38. Je nepochybné, že rešpektovanie práva na súkromie fyzickej osoby, ktoré upravujú vyššie cit. zákonné ustanovenia zahŕňa v sebe aj právo na vytváranie a rozvíjanie sa vzťahov s ďalšími ľudskými bytosťami. Rodinný život v sebe zahŕňa vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi, deťmi, rodičmi bez ohľadu na to, či spolu trvalo žijú alebo nie a preto neoprávnene narušenie týchto vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život.

39. Žalobcovia s týmto konaní domáhali nahradenia škody a nemajetkovej ujmy, ktorá im vznikla neoprávneným zásahom do ich súkromia, tým, že ich manžel, a otec zomrel následkom dopravnej nehody, ktorú zavinil žalovaný v 1. rade, ktorá sa stala dňa 11.10.2017, a ktorú ako vodič spôsobil žalovaný v 1. rade B. S., tým, že dňa 3.10.2017 v čase okolo 14:45 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Felícia ev. č. A. XXX J. po ceste v smere od obce Bačkov ku križovatke ciest vedúcich k obciam Dvorianky, Kravany a mestu Sečovce, kde pri prejazde miernej pravotočivej zákruty z dôvodu nesprávnej techniky jazdy a nesprávneho vyhodnotenia situácie v cestnej doprave, neprispôsobenia vedenia vozidla poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, pri brzdení na mokrej vozovke prešiel do protismerného jazdného pruhu, kde prednou časťou vozidla narazil do protiúdeho motorového vozidla - pracovného stroja kombajn zn. John Deere, ev. č. I. H., ktorého vodič bol B. W.. Pri dopravnej nehode došlo k zraneniu spolujazdca vo vozidle zn. Škoda Felícia, ev. č. A. XXX J. U. V.. Menovaný podľa vypracovaného znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo č. 100/2017 a č. 07/2017 pri zrážke utrpel ťažkú ujmu na zdraví a to zlomeninu 3. - 5. krčného stavca a posunom kostných úlomkov a úrazovým poškodením krčnej miechy, pričom tieto poranenia sú ťažké, život ohrozujúce zlyhaním centier riadiacich životné funkcie (srdcovú a dýchaciu činnosť), pričom následkom utrpenej zranení dňa 11.10.2017 v čase 13:48 hod. v Univerzitnej nemocnici v Košiciach podľahol. B. S. bol odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 (dva) roky. ako aj k trestu zákazu činnosti viesť všetkých druhov motorových vozidiel na dobu 3 (tri) roky. Súd zároveň trestným rozkazom uložil povinnosť obvinenému nahradiť poškodenej B. V. - žalobkyňa 1/ škodu vo výške 635, 17 Eur. Trestný rozkaz Okresného súdu Trebišov č. k. 3T/18/2018-297 zo dňa 27.03.2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 12.04.2018.

40. Je nesporné, že protiprávnym konaním B. S. bol spôsobený vážny následok a tento sa dotkol žalobcov veľmi silným spôsobom, pretože došlo k smrti ich blízkeho príbuzného. Žalobkyňa v 1. rade bola manželkou nebohého U. V. a žalobcovia v 2. a v 3. rade sú maloletými deťmi nebohého. Žalobcovia tak prišli o veľmi blízkeho člena svojej rodiny.

41. Je nepochybné, že vzniknutý následok je nereparovateľný a predstavuje veľmi citový zásah do osobnostnej sféry žalobcov. V dôsledku tejto dopravnej nehody spôsobenej vodičom žalovaným v 1. rade došlo k výraznému a nenapraviteľnému zásahu do osobnostného práva žalobcov. Bola narušená celistvosť ich rodiny a bolo zasiahnuté do ich súkromného a rodinného života, pričom následky sú trvalé a neodstrániteľné.

42. V dôsledku tragickej smrti blízkeho príbuzného žalobcov pri dopravnej nehode došlo k nesmierne závažnej ujme, spočívajúcej v strate milovaného človeka, čím sú žalobcovia do budúcnosti ochudobnení o rodinný život. Ujma spočíva aj v citovej strate, keď žalobcovia smrťou príbuzného stratili jeho lásku a radosť s ním prežívanú, o to viac, že šlo o mladého manžela a otca dvoch ešte malých maloletých detí, ktorý mal celý život pred sebou. Žalobcovia tiež utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v neprijemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalosti a šoku zo smrti blízkej osoby, ktorá pretrváva do dnešného dňa.

43. Vodič, žalovaný v 1. rade svojim protiprávnym konaním, spočívajúcim v nerešpektovaní zákona o pozemných komunikáciách, čo vyplýva z šetrenia nehody a trestného spisu, zasiahol tak do osobnostných práv žalobcov a to do ich práva na súkromný a rodinný život. Dokazovaním bolo nepochybné preukázané, že medzi žalobcami a nebohým existovali rodinné, sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života. Nečakaným a šokujúcim úmrtím

príbuzného žalobcov došlo k tak závažnému zásahu do práva na ochranu ich osobnosti, spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, že žiadna z morálnych foriem zadosťučinenia nie je postačujúca.

44. Z uvedeného preto nepochybne vyplýva, že predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch sú v danom prípade dané a boli splnené. Je nepochybné, že ujmu, ktorá poškodeným vznikla, by každá iná osoba považovala za ujmu objektívne závažnú. Podľa Článku 19, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky „Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.“ Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.“ Z ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.“ Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka „pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.“ Podľa ustanovenia článku 8 odseku 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb., „každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obdobia a korešpondencie.“ Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania je nesporné, že v danom prípade bola sú splnené predpoklady pre priznanie primeraného zadosťučinenia. Námietky žalovaného ako aj to, e nie sú splnené predpoklady pre priznanie nemajetkovej ujmy je v tomto smere nedôvodná.

45. Dokazovaním bolo preukázané, ako to vyplýva z obsahu trestného spisu, že nehodu zaviniel žalovaný v 1.rade, čím je daná jeho pasívna subjektivita, pričom bolo zistené, že motorového vozidlo vinníka nehody bolo poistené u žalovaného v 3. rade. Prevádzkovateľom vozidla bol žalovaný v 2.rade. Všetci žalovaní sú preto pasívne legitimovaní.

46. Podľa ust. § 427 a nasl. zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, „prevádzkovateľ motorového vozidla zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.“ Týmto je daná pasívna subjektivita žalovaného v 2.rade Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, „náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený, v danom prípade žalobcovia sú preto oprávnení uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo aj proti poisťovateľovi, t.j. voči žalovanému v 3.rade. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rôzne rozhodnutia súdov SR a hlavne na rozsudok súdneho dvora Európskej únie z 24. októbra 2013 vo veci C22/12, Katarína Haasová proti Rastislavovi Petrikovi, Blanke Holingovej, sa „článok 3 ods. 1 smernice Rady 72/166/EHS z 24. apríla 1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, článok 1 ods.1a2 druhej smernice Rady 84/5/EHS z 30. decembra 1983 aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, a článok 1 prvý odsek tretej smernice Rady 90/232/EHS zo 14. mája 1990 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel. V zmysle uvedeného rozsudku sa majú vykladať ustanovenia v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Uvedenú situáciu riešil napríklad Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí 5Co/496/2016, kde v odôvodnení potvrdzujúceho rozsudku okresného súdu, v bode 39. uviedol „Pasívna vecná legitímácia žalovanej v 3. rade je daná aj ust. § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a § 823 Obč. zák. (náhrada nákladov, ale aj nemajetkovej ujmy podľa § 444 Obč. zák a správne súd vychádzal podporne z českej judikatúry.“ Rovnako Krajský súd v Prešove potvrdil pasívnu legitímáciu poisťovne v takýchto konaniach, keď v Rozsudku sp. zn. 860/33/2016 zo dňa 27.2.2017 v odôvodnení v bodoch 20. až 28., kde podrobne vysvetlil a odôvodnil tento procesný postup.

47. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že je na strane žalovaného v 3.rade je daná pasívna legitímácia aj napriek tomu, že ju žalovaný v 3.rade namietal. Námietka žalovaného v 3.rade je v tomto smere nedôvodná.

48. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 84/2011 uvádza, že „nie je vylúčené, že tým istým konaním, ktoré po smrti fyzickej osoby neoprávnené zasiahlo do osobnosti zomrelého (napríklad jeho cti a dobrého mena), došlo zároveň k zásahu aj do osobnosti pozostalej osoby (napríklad do jej práva na súkromie). Podľa okolností, za ktorých k takému konaniu došlo, prichádza do úvahy tak možnosť tzv. postmortálnej ochrany osobnosti zomretého v zmysle ustanovenia § 15 Občianskeho zákonníka, ako aj možnosť ochrany osobnosti pozostalej osoby v zmysle § 11 až 13 Občianskeho zákonníka.“ Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2011, sp. zn. 4 Cdo 232/2010 sa zaoberá náhradou nemajetkovej ujmy, kedy Najvyšší súd judikoval, že „podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je -vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu -existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba podľa právneho názoru dovolacieho súdu považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Prítom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Súd má za to, že nárok žalobcov, ako osôb blízkych, ktorých sa dotkla smrť ich príbuzného a bolo ňou zasiahnuté do ich práv na súkromie a rodinný život, je opodstatnený a taktiež aj pasívna legitímácia žalovanej.

49. Náhrada nemajetkovej ujmy nie je náhradou za život, slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, a je nepochybné, že žiadna suma priznaná v prípadnom súdnom konaní nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu, ani na to, aby nahradila ľudský život. Výška náhrady je priznávaná súdmi na základe voľnej úvahy s prihliadnutím na zákonné kritériá a okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti. Súd sa preto ďalej v konaní zaoberal rozhodnutím či žalobcami žiadaná výška nemajetkovej ujmy je v súlade so zákonom a či primeraná okolnostiam za ktorým k zásahu došlo ako aj jeho následkom.

50. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy osobitne u každého zo žalobcov súd prihliadol na vysokú intenzitu nepriaznivého následku konania vinníka nehody nečakané usmrtenie blízkeho rodinného príslušníka a zistenú intenzitu citového vzťahu medzi nimi.

51. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na doterajšiu rozhodovaciu prax súdov.

52. Podľa ust. § 150 ods. 1,2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

53. Podľa ust. § 151ods, 1,2 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

54. Podľa ust. § 153 ods. 1,2,3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

55. Podľa ust. čl. 3 ods.1,2 CSP každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

56. Podľa ust. čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

57. Podľa ust. čl. 15 ods. 1, 2 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

58. Zámerom nového Civilného sporového poriadku je snaha o zrýchlenie konania a vytvorenie takých pravidiel, ktoré priebeh konania zhospodárnia, a zároveň vytvorí rámec na efektívnu ochranu celého spektra práv vyplývajúcich z hmotného práva.

59. Jedným z hlavných cieľov je zabezpečiť dôslednú koncentráciu procesu a dôležitou obsahovou zmenou, ktorá je spôsobilá prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu je tiež zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán, a s tým spojenú procesnú zodpovednosť so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity. Jednou zo základných zmien, ktoré odrážajú predmetnú požiadavku aktivity sporových strán je skutočnosť, že po novom budú účastníci konania povinní predložiť dôkazy a rozhodnú skutočnosti v zákonných alebo súdom určených lehotách pod hrozbou neprihliadania na skutočnosti predložené po uplynutí určenej lehoty.

60. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

61. Ako bolo uvedené pri určení výšky nemajetkovej ujmy osobitne u každého zo žalobcov súd prihliadol na vysokú intenzitu nepriaznivého následku konania vinníka nehody nečakané usmrtenie blízkeho rodinného príslušníka a zistenú intenzitu citového vzťahu medzi nimi.

62. Súd má po vykonanom dokazovaní, tak ako je to vyššie uvedené a s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia za to, že pokiaľ ide o žalobkyňu v 1.rade, manželku nebohého U. V., žiadaná výška nemajetkovej ujmy v sume 45.000 eur nie je primeraná. V konaní bolo preukázané len to, že medzi uvedenými osobami manželstvo existovalo a že medzi manželmi bola zistená intenzita citových väzieb, ako aj že pozostalá manželka trpí určitými psychickými poruchami v dôsledku smrti manžela, ktoré sa zlepšujú len minimálne. Bližšie, konkrétne okolnosti manželského vzťahu medzi nebohým a žalobkyňou v 1.rade objasnené neboli.

63. Žalobkyňa vo veci ako strana v konaní nevypovedala, aj keď sa súd opakovane pýtal právneho zástupcu žalobcov, či nenavrhuje vypočúť žalobkyňu. Žalobkyňa tak ohľadom ich manželského vzťahu, citov ako aj k ich vzájomného spolužitiu a fungovania rodiny nič konkrétne neuviedla. V žalobe na ktorú poukázal právny zástupca žalobcov, kde malo byť všetko ozrejmené sú uvedené len tvrdenia, ktoré sú len všeobecného charakteru aj keď o ich pravdivosti súd nespochybňuje a žalovaní ani opak nepreukázali. Právny zástupca uviedol, že ju nenavrhuje vypočúť a že všetko je presne popísané v žalobe.

64. Súd poukazuje, že tvrdenia uvedené v žalobe sú však len všeobecné, a nie je v nej nič konkrétne uvedené. Žalobkyňa sa bližšie k manželstvu, spolužitiu, fungovaniu rodiny s nebohým nevyjadrila, ani k tomu aké bolo, aké mali plány a neboli predložené v tomto smere ani iné dôkazy. Ako zákonná zástupkyňa sa tiež nevyjadrila, aký mali vzťah deti so svojim nebohým otcom a ako sa ich život zmenil v dôsledku tejto tragickej nehody, pri ktorej zomrel ich otec a ako celú túto situáciu prežívajú.

65. Na druhej strane z lekárskeho správ vyplýva že manželka nebohého trpí psychickými poruchami a že sa lieči. Žalovaní opak toho, že tu existovali silné citové vzťahy tiež nepreukázali a ani to, že išlo o nefunkčné manželstvom rozvedené a podobne.

66. Je teda zrejmé, aj keď žalobkyňa nič konkrétne ohľadom manželského života v konaní neuviedla, že medzi žalobkyňou v 1.rade a nebohým ako manželmi (kde nebolo preukázané, že by boli v rozvodom

konaní, prípadne že by dochádzalo vo vzťahu žalobkyni 1 k fyzickému násiliu) existovali určité citové väzby a že manželstvo bolo funkčné a harmonické a tieto väzby sa v dôsledku smrti pretrhli a žalobkyňa v 1.rade tým stratila možnosť tieto vzťahy ďalej udržiavať.

67. Žalobkyňa v 1. rade stratila úmrtím manžela dôležitú oporu vo svojom živote a to vo všetkých oblastiach v ktorých manželstvo plní svoje funkcie. Stratila podporu aj pokiaľ ide o finančnú stránku a bola ochudobnená o možnosť ďalšieho rozvíjania vzťahu s manželom. Celá starostlivosť o rodinu ostal na nej. K strate manžela došlo v produktívnom veku. Žalobkyňa stratila životného partnera a ostala zaťažená výkonom všetkých povinností v rodine a financovaním rodiny. Prežívala úzkostne stavy spôsobená traumatickou šokujúcou udalosťou, ktorá v jej živote nastala náhle. Doposiaľ trpí psychickými problémami a depresiami, ktoré si vyžadujú liečbu, čo vyplýva z lekárskeho správ. U žalobkyne je rozvinutý úzkostne-depresívny syndróm, čo znižuje kvalitu jej života. Je nepochybné, že každá tragédia v živote človeka sa negatívnym spôsobom prejaví v jeho zdravotnom stave a odrazí sa to na jeho psychickom zdraví. V konaní nebol sporný manželský stav medzi žalobkyňou a nebohým. Smrť ako nenapraviteľná strata predstavuje sama o sebe závažný zásah do práva na ochranu osobnosti a spôsobuje ťažké psychické rozporenie a v prípade fungujúceho manželstva rodiny má za následok nemožnosť vyrovnáť sa so stratou blízkeho človeka. Inštitút relutárnej náhrady je potrebné vnímať ako prostriedok slúžiaci len k zmiereniu závažného dosahu protiprávneho konania pričom je nepochybné, že finančný ekvivalent za ľudský život nie možné určiť a nikdy ním nemožno odškodniť následky tragédie pre členov rodiny.

68. Z vyššie uvedených dôvodov a vzhľadom na všetky zistené okolnosti prípadu má súd preto za to, že v danom prípade je namieste poskytnúť žalobkyni v 1.rade, ktorá je manželkou nebohého, ktorý tragicky zahynul pri dopravnej nehode nemajetkovú ujmu v peniazoch a to vo výške, ktorá je podľa súdu primeraná daným okolnostiam, zavineniu dopravnej nehody nebohým a zistenej intenzite citovaného vzťahu medzi žalobkyňou v 1.rade a nebohým manželom. Túto sumu nemajetkovej ujmy súd stanovil u žalobkyne na sumu 22.500 eur, t.j. polovica žalovanej sumy. Táto suma je podľa súdu primeraná ako zadostučinenie v peniazoch a je v danom prípade vzhľadom na okolnosti v tejto veci a preukázané skutočnosti primeraná vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade. Je tiež nepochybné vzhľadom na okolnosti prípadu, že iné formy zadostučinenia nie sú v danom prípade postačujúce.

69. Na základe uvedeného preto súd priznal žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 22.500 eur a žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalobkyni v 1.rade ako nedôvodnú zamietol.

70. Pokiaľ ide o žalobcu v 2. rade a žalobcu v 3 rade, v konaní bolo preukázané, že ide o maloleté deti nebohého, ktoré mali v čase smrti otcu niečo vyše 9 rokov a 2 rokov. Medzi maloletými deťmi v takomto útlom veku a ich nebohým pravdepodobne existovali silné citové väzby, ktoré sa v dôsledku jeho smrti pretrhli a žalobcovia tým stratili možnosť tieto vzťahy so svojim otcom ďalej udržiavať. Strata rodiča je nepochybne v živote dieťaťa vážnou a ničím nenahraditeľnou stratou, ktoré nie je možné vykompenzovať ani peniazmi a je nepochybné, že sa v živote človeka prejaví negatívnym spôsobom odrazí sa to na jeho psychickom zdraví. Strata rodiča v útlom veku predstavuje sama o sebe závažný zásah do práva na ochranu osobnosti a spôsobuje ťažké psychické rozporenie a má za následok v jeho ďalšom živote. Inštitút relutárnej náhrady je potrebné vnímať len ako prostriedok slúžiaci len k zmiereniu závažného dosahu protiprávneho konania, pričom je nepochybné, že finančný ekvivalent za ľudský život nie možné určiť a nikdy ním nemožno odškodniť následky tragédie pre členov rodiny.

71. Na druhej strane však taktiež ohľadom detí žiadne konkrétne citové väzby neboli v konaní preukázané. Žalobkyňa sa nevyjadřila, nevypovedala, aký mali vzťah deti so svojim nebohým otcom a ako sa ich život zmenil v dôsledku tejto tragickej nehody, pri ktorej zomrel ich otec a ako celú situáciu prežívajú. Bližšie sa k tomuto a vzťahu deti s otcom nevyjadřila, ani k tomu aký bol ich vzťah. Čiastočne je tento vzťah popísaný v správe psychológa. Ide tiež len tvrdenia v žalobe, ktoré sú všeobecného charakteru.

72. Preto súd dospel po vykonanom dokazovaní, že v danom prípade je primeraná náhrada nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na okolnosti nehody a zistenú intenzitu vzťahu u žalobcu v 2 a v 3.rade tiež vo výške 20.000 eur, t.j. polovica žalovanej sumy, ktoré tiež nie je malá. Je nesporné, na čo je potrebné prihliadnuť, že deti nebohého boli v čase nehody maloleté a v útlom veku a smrťou otca, ktorý ich živil a staral sa o nich utrpeli tak po citovej ako aj po finančnej stránke. Táto suma priznaná

súdom je podľa súdu primeraná ako zadosťučinenie v peniazoch a je v danom prípade vzhľadom na okolnosti v tejto veci a preukázané skutočnosti primeraná. Je nepochybné, že iné formy zadosťučinenia nie sú v danom prípade postačujúce.

73. Preto súd priznal žalobcovi v 2. a v 3.rade z titulu náhrady nemajetkovej ujmy sumu 20.000 eur a každému žalobu v prevyšujúcej časti, ako nedôvodnú zamietol.

74. Súd poukazuje, že výška priznanej nemajetkovej ujmy v peniazoch a to vo vzťahu k žalobcom nie je žiadnou hmotnou satisfakciou, ale určitým gestom slušnosti a spravodlivosti a v žiadnom prípade nemôže odčiniť dopad tragickej udalosti, ktorá nastala následkom konania zamestnanca žalovaného. Výška súdom priznanej sumy, podľa názoru súdu, nemôže viesť, ani k neprimeranému obohateniu a nie je ani náhradou príjmu, prípadne niečím iným, čo ani v danom prípade, pričom je primeraná pri prihliadnutí na závažnosť vzniknutej ujmy tak, ako to bolo preukázané vykonaným dokazovaním a ako je to vyššie uvedené a tiež aj vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Je nepochybné, že táto udalosť bude mať v živote žalobcov trvalé následky, ktoré nie je možné ničím úplne odstrániť.

75. Pokiaľ ide o čas žaloby o zaplatenie škody v sume 663,88 eur s prísl. V tejto časti vzali žalobcovia žalobu späť pred začatím pojednávania vo veci samej, preto súd v tejto časti konanie v zmysle ust. § 144 a nasl. CSP zastavil.

76. Pokiaľ sa týka ďalších námietok žalovaných v 1. a v 3.rade, súd poukazuje, že sú nedôvodné aj pokiaľ ide o to, že by sa malo vziať do úvahy zavinenie nehody a majetkové pomery vinníka nehody.

77. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

78. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

79. Podľa ust. § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

80. Podľa ust. § 256 ods. 1,2 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

81. Keďže súd žalobe žalobcov vyhovel len čiastočne, po prepočte úspechu bola každá zo strán úspešná v rozsahu 50%. Pokiaľ ide o čiastočne späťvzatie žaloby ohľadom sumy 663,88 eur súd poukazuje, že k späťvzatiu došlo po úhrady tejto sumy zo strany žalovaného v 3. rade ku ktorej mohlo dôjsť žalovaným v 3.rade ako poisťovateľom až po predložení všetkých potrebných podkladov, kde žalobcovia nepreukázali, že predložil včas a že poisťovateľ ich bezdôvodne neuhradil. Vzhľadom na uvedené a predložené listiny, je ťažko posúdiť procesné zavinenie strán na zastavení konania.

82. Preto súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení o trovách konania rozhodol vo veci samej ako aj ohľadom čiastočného zastavenia konania tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.